

Исус в отговор им рече: Здравите нямат нужда от лекар, а болните. Не съм дошъл да призова праведните, а грешните на покаяние.

Лука 5:32

1 ИНТ. КЪЩАТА НА МИТЪО – КУХНЯ – КЪСЕН СЛЕДОВЕД 1

Дъждът плющи по прозорците на селска къща. МИТЪО (43) се приготвя за излизане. Облича дебели дрехи, подготвя си манерка с вода, бинокъл, уред за нощно виждане, нож... Напълва манерката. Облича дъждобрана. Включеният телевизор представя метеорологичната прогноза.

МЕТЕОРОЛОГ

Над страната нахлува студен фронт.
Ще вали обилно на територията на
цялата страна. Температурите ще
паднат, на места до минус 15
градуса. Постепенно дъждовете ще
преминават в снеговалежи
включително и в южната част от
страната... Студеното време ще се
задържи поне още 3-4 дни...

2 ЕКСТ. ПРЕД КЪЩАТА НА МИТЪО – ПРИВЕЧЕР 2

МИТЪО е на прага на къщата. Навън е сумрачно, дъждът плющи навсякъде. МИТЪО поглежда нагоре. Вдига яката, слага качулката. Тръгва в дъжда. Отива до съседната къща. През прозореца се вижда кухничката в която КЕРА (38) приготвя самотната си вечеря. Реже хляб, обелва варено яйце, нарязва сирене... МИТЪО я гледа с топлота. Вдига ръка да почука на прозореца. Отказва се. МИТЪО се обръща и тръгва към гората.

3 ЕКСТ. СКАЛАТА СЪДИЩЕТО. ГРАНИЧНА ЗОНА – ПРИВЕЧЕР 3

Високи скали обвити в мъгли. Под тях – огромна пропаст. Точно по ръба на скалата вървят граничните пирамиди, разделящи България от Гърция. Това е скалата „Съдилището“. Дъждът продължава да вали силно. Облачета мъгла се носят в тишината. Наоколо до хоризонта се простират нагънатите заснежени вериги на Източните Родопи.

МИТЪО се катери по пътека на ръба на пропастта. Долу в далечината се виждат къщи. Толкова е високо, че сякаш гледката е от самолет. Лицето на МИТЪО е изопнато от напрежение и усилие...

(СЛЕДВА)

МИТЪО е стигнал до най-високото място. Спира, оглежда се. За момент се олюлява, но успява да се овладее. Околните върхове се виждат обвити в "шапки" от облаци. Гледката е зашеметяваща. Святкат гръмотевици.

ЗАТЪМНЕНИЕ

ОТТЪМНЕНИЕ

НАДПИС "ДВА МЕСЕЦА ПО-РАНО"

ЕКСТ. ГРАНИЧЕН РАЙОН (БЪЛГАРИЯ-ТУРЦИЯ-ГЪРЦИЯ) - ДЕН
(Монтажен фрагмент - начални надписи)

Края на септември. Планината е обогрета в красиви есенни цветове. Движението по шосетата от България към Турция и Гърция е натоварено с ТИР-ове, автобуси, леки коли... На КПП между България и Турция се веят националните знамена и знамето на Европейския съюз от българска страна.

Камионът-цистерна, управляван от МИТЪО пътува по разбитите пътища на района. Виждат се различни табели по пътищата - „Турция - 1 км“, „Гърция - 3 км“, „Митница“, „Гранична зона"... Камионът минава и покрай останалите от преди огради от бодлива тел на „кльона“. Покрай мизерни паркинги, пълни с тирове. На няколко места по кръстовища са паркирани джипове на Гранична полиция. Някои от граничните полицаи махат на Митъо, когато камионът - цистерна минава покрай тях. МИТЪО обикаля селата и във всяко източва мляко от събирателните пунктове.

ЕКСТ. СЕЛО ГОРНО ЛУКОВО - СЪБИРАТЕЛЕН ПУНКТ ЗА МЛЯКО - ДЕН 5

МИТЪО е спрял цистерната пред събирателния пункт. С помощта на ПЕШО (52) разпъва маркуча и го закача към бидон пълен с мляко. Започва да източва.

ПЕШО

Днес за последно?

МИТЪО

За последно...

ПЕШО примирено запалва цигара... МИТЪО откача и прибира маркуча. Разписва си на бланката, която му подава ПЕШО.

Залепва бележка на вратата на пункта. Накрая се качва на камиона и потегля.

- 6 ЕКСТ. ПЪТИЩА – ДЕН 6
- Камионът – цистерна на МИТЪО пътува. МИТЪО на волана изглежда угрижен.
- 7 ЕКСТ. СЕЛО ЯГОДИНА – СЪБИРАТЕЛЕН ПУНКТ ЗА МЛЯКО – ДЕН 7
- МИТЪО завършва източването на млякото от тукашния пункт. До него е кмета на селото ПАВЕЛ (55), който отговаря и за пункта.
- ПАВЕЛ
- Това мляко, от утре какво да го
правим?
- МИТЪО
- Не знам, кмете, ние бяхме до тук...
- МИТЪО залепва бележката. На нея пише: „От 12 септември 2012 мандра „Млечен дом“ преустановя дейността си. В тази връзка се прекратява и събирането на прясно мляко.“
- 8 ЕКСТ. ПЪТИЩА – ДЕН 8
- Камионът продължава да пътува.пейзажът се сменя.
- 9 ЕКСТ. ЯЗОВИРНА СТЕНА – ДЕН 9
- Камионът цистерна пътува по язовирна стена. Минава през граничен пункт.
- 10 ЕКСТ. ПОКРАЙНИНИ НА БЛИЗКОТО ПОГРАНИЧНО ГРАДЧЕ – ДЕН 10
- Камионът-цистерна навлиза по улиците на малко погранично градче. Минава покрай няколко затворени празни магазини, на които са окачени табели „Дава се под наем“.
- 11 ЕКСТ. МАНДРА В ПОГРАНИЧЕН ГРАД – ДЕН 11
- МИТЪО е включил маркуча на цистерната и започва да точи млякото към резервоар на мандрата. Мандрата е пуста – откъм халето се носи глъчка.

12 ИНТ. ХАЛЕ НА МАНДРАТА - ДЕН

12

Персоналът на мандрата, които са общо 5 човека, са се събрали около голяма маса... На масата има тава с печено агне, чинии, няколко туби с вино... Собственикът на мандрата ЖОРО (49) вече е пиан... Когато вижда МИТЪО да влиза, става и го прегръща за добре дошъл.

ЖОРО

Ето го и Митьо! Да си жив и здрав!
Заповядай, да се почерпим... За
последно.

МИТЪО

Благодаря ти, Жоре...

МИТЪО си сипва вино и сяда при другите. ЖОРО взима думата:

ЖОРО

Е... Затваряме! Мандра
„Млечен дом" я няма вече ...

В очите му блясва сълза... МИТЪО стои сериозен, пуши цигара.

ЖОРО (ПРОДЪЛЖАВА)

Затънах...до гуша. Опитах всичко...
На мен ми дължат пари - няма да ги
видя. Аз дължа на кой ли не, най-
вече на вас... Момчета, обещавам: до
последната стотинка ще ви се
издължа! До последната...

Сълзите на ЖОРО се стичат по лицето му.

ЖОРО (ПРОДЪЛЖАВА)

Благодаря ви... че толкова години
бяхме заедно... Наздраве!

ВСИЧКИ

Наздраве!

ЖОРО

Поне да се напием, като хората...

13 ИНТ. ХАЛЕ НА МАНДРАТА - ДЕН

13

(СЛЕДВА)

ПО-КЪСНО.

Всички са пияни. Събрали са се, прегърнати и пеят заедно.

ВСИЧКИ

Росни, ми, росни Росице,
да ми умиеш лицето
че ми изгоре сърцето.
На книжка да те изпиша
на майка да те проводя
да види майка, да знае,
каква съм мома загалил -
на лице - бело, черноочко,
на снага - тънка, височка...

Когато свършват, ЖОРО чупи чашата си в стената. Грозно червено петно остава върху бялата стена. Другите правят същото.

МИТЪО пуши цигара на прозореца и гледа навън. Изглежда изморен и подтиснат. Зад него синът му ВАСКО (18) е седнал на масата. МИТЪО е приготвил сандвичи и кафе, но нито той нито синът му ги докосват. Телевизорът работи. ВАСКО допива кафето и става.

ВАСКО

А сега с какво ще живеем?

МИТЪО

Ще търся друга работа. Камиона си е мой. Ще се оправим...

ВАСКО реагира с въздишка.

МИТЪО (ПРОДЪЛЖАВА)

Ти какво?

ВАСКО

А, нищо...

ВАСКО си облича якето, взима раницата. МИТЪО бърка в буркан на бюфета, пълнен с дребни монети. Събира два лева на монети... МИТЪО и ВАСКО излизат на двора.

15 ЕКСТ. ДВОР НА КЪЩАТА НА МИТЪО РАННА УТРИН

15

Пред къщата на МИТЪО е паркиран камиона – цистерна. Дворът на МИТЪО е просторен. Има помещения за животни – кошари, курник, хамбар за сено, навес за дърва, работилничка и др. На входната врата е сложен некролог със снимка на миловидна жена на около четиридесет години – Фанка – жената на Митъо. МИТЪО изпраща сина си за училище. Подава му двата лева на стотинки.

МИТЪО

Ето за обяд...

ВАСКО се отдалечава по улицата. МИТЪО го изпраща с поглед...

16 ЕКСТ. СЕЛО БЕЛОПОЛЯНЕ – РАННО УТРО

16

ВАСКО върви към площада на селото. По черния път над селото са вижда как приближава покрита каруца, водена от дребен мъж на средна възраст – РАМАДАН (40). ВАСКО стига до площада, който е пуст в този ранен час. Задава се покритата каруца, която също спира на площада. Рамадан запалва цигара.

РАМАДАН

Как е баща ти?

ВАСКО

Добре е... Буса дойде. Чао...

По шосето се задава жълт училищен автобус, който осветява с фарове къщите на селото. От каруцата слизат дъщерите на РАМАДАН – ХАВА (16) и КАДРИЕ (14). Кимват на ВАСКО. Автобусът спира на площада. Вратата се отваря и ВАСКО и момичетата се качват. Училищното автобусче потегля в здрача на разсъмването...

17 ЕКСТ. ДВОР НА МИТЪО – РАННО УТРО

17

МИТЪО пуска няколко си кози от кошарата. Те излизат от двора и се вливат в стадото, което върви по улицата, водено от ОВЧАРЯТ на селото. МИТЪО сипва храна и на кокошките...

18 ИНТ. УЧИЛИЩЕН АВТОБУС – РАННО УТРО

18

ВАСКО сяда до момче на неговите години (ВИКТОР) на последния ред на бусчето. ВИКТОР отваря сака си и изважда скришом стек цигари от неизвестна марка SUPER MAN.

ВИКТОР

По лев и петдесет. Петнайсет.

ВАСКО изважда петнайсет лева и му ги подава. Взима в ръка стека с цигари, разглежда го.

ВАСКО

Кви са тия?

ВИКТОР

Турски. Стават. Можеш да ги пуснеш по два и петдесет. Или по три.

ВАСКО

А боро?

ВИКТОР

Боро – в петък...

ВАСКО прибира цигарите в чантата си.

19 ЕКСТ. СЕЛО БЕЛОПОЛЯНЕ – ЧЕШМА ПРЕД КЪЩАТА НА МИТЪО – РАННО УТРО 19

На шосето пред къщата на МИТЪО има започнат строеж на голяма чешма. Дълга е над 10 метра, с четири чучура, с място за почивка и запалване на огън. МИТЪО работи по нея – лепи с цимент каменни плочи върху тялото на чешмата. От чучурите още не тече вода – тя блика от извадена в съседство пластмасова тръба. Само централната част на чешмата има завършен вид – там е сложена малка снимка в кръгла гипсова рамка на жената на Митъо. Под нея с камъчета е написано "В памет на Фанка Петрова – 1973 – 2012".

По пътя се задава ИЛИЯ (50). Той е местния пощаджия. Отбива се и идва при МИТЪО.

ИЛИЯ

Браво МИТЪО! Чешмата все по-хубава става... Къде е сина, да помага?

(СЛЕДВА)

МИТЪО

На училище. Чешмата ще я видиш
накрая. Здравсти.

ИЛИЯ

Писмо имаш.

ИЛИЯ изважда от чантата си кочан с бележки. После, след
кратко търсене намира писмо, подава го на МИТЪО. МИТЪО го
взима, поглежда ги и го оставя върху чешмата.

МИТЪО

Благодаря ти. Ще го видя после.

ИЛИЯ

Препоръчано е. Един подпис, тука...

МИТЪО се подписва на бележката...

ИЛИЯ (ПРОДЪЛЖАВА)

Айде хубав ден и спорна работа...

МИТЪО

И на теб...

Когато ИЛИЯ се скрива зад завоя, МИТЪО взима писмото. Лицето
му помръква. То в служебен плик от Агробанк, клон
Ивайловград. МИТЪО го отваря. Чете го.

ВАСКО продава контрабандните цигари на свои съученици.

СЪУЧЕНИК ЯВОР

Ква е пък тая гадост сега? Супер
мен?

ВАСКО

Стават бе. За два и петдесет...

СЪУЧЕНИК ЯВОР

Дай две. А боро?

ВАСКО

Боро - в петък.

21 ИНТ. - КЛАСНА СТАЯ - ДЕН

21

ВАСКО е в час по английски език. Седнал е сам на последния чин. На дъската учителката КИСКИНОВА (35) пише...

КИСКИНОВА

Глаголът "отварям" в минало време...

Влиза директорът на училището АСПАРУХОВ (59), придружен от МАРИЯ (17). Момичето е облечено с къса пола, лъскаво горнище на анцуг. Прическата е странна. Изглежда по-голяма за възрастта си. От деколтето ѝ висят слушалки на МП3 плеър. Дъвчи дъвка. Чуват се одобрителни възгласи и подсвирквания от момчетата в класа... Всички стават.

АСПАРУХОВ

Добър ден, ученици! Седнете!

Представям ви Мария, вашата нова съученичка.

СЪУЧЕНИК 1

Браво бе!

СЪУЧЕНИК 2

Как си довечера?

КИРИЛ

Титуляр имаш ли си?

АСПАРУХОВ

Тишина! Мария е учила досега в гимназията в Димитровград. Надявам се, да я приемете добре и да и помогнете лесно да стане част от вашия колектив.

СЪУЧЕНИК 3

Аз ще и помогна...

АСПАРУХОВ

Приятни занимания.

Мария не реагира на подвикванията. Директорът излиза.

(СЛЕДВА)

КИСКИНОВА

Мария, добре дошла. Седни ... при
Васко. След часа ще поговоря с теб...

МАРИЯ минава между чиновете, събирайки погледите на своите
съученици и сяда при ВАСКО. КИСКИНОВА продължава урока...

КИСКИНОВА (ПРОДЪЛЖАВА)

Както казах, глаголът ...

МАРИЯ не обръща внимание на ВАСКО. Сваля от ръката си наръч
от десетина разноцветни гривни и ги оставя на чина. Заедно
със скъп модел мобилен телефон и ключ за кола. Изважда
тетрадка и химикал от раницата. Чува се сигнал за СМС. МАРИЯ
взима телефона и започва да пише СМС, в отговор на този който
е получила... ВАСКО я наблюдава с интерес. Посяга и взима, за
да разгледа, една от гривните пред него. МАРИЯ веднага я
измъква грубо от ръцете му.

МАРИЯ

Вземи гривните на майка ти, ако ти
се носят...

ВАСКО не отговаря. Лицето му се изопва. Той с леко движение
на ръката побутва останалите гривни към ръба на чина. Те
падат на пода и се разпиляват по пода. МАРИЯ вбесено го
поглежда. ВАСКО става и се премества на съседния чин.

МАРИЯ (ПРОДЪЛЖАВА)

Какъв ти е проблема, бе нещастник?

МАРИЯ става, за да събира гривните. ВАСКО е седнал на
съседния чин и е забол поглед към черната дъска...

МАРИЯ събира гривните. През това време друг ученик - КИРИЛ,
на вид просто момче, сяда до нея. МАРИЯ се изправя и с
изненада го вижда. Спира да дъвче.

КИРИЛ

(нахилено)

Здрасти!

МИТЪО е седнал пред бюрото на служителка на банката. Той държи отвореното писмо. Тя проверява нещо в компютъра. МИТЪО притеснено мълчи...

СЛУЖИТЕЛКА

Така е. Не сте внасяли
по кредита от 5 месеца.

МИТЪО

Загубих работа. В мандрата. Сега
търся, като намеря и почвам веднага
пак да плащам. Не може ли нещо да
разсрочим?

СЛУЖИТЕЛКА

Разбирам господине, но имате
договор. Това е ипотечен кредит.
Банката отпуска парите срещу
гаранция, определена от Вас. Ако не
плащате вноските, се стартира
процедура чрез частен съдебен
изпълнител. Продава се на търг
имота с който сте гарантирали
заема. Вашата къща. Тази процедура
вече е започнала. Цялата преписка
вече е в офиса на частен съдебен
изпълнител Георгиев.

МИТЪО

Как мога... Да се оправя?

СЛУЖИТЕЛКА

Само ако върнете на един път цялата
дължима сума по кредита, заедно с
лихвите - във вашия случай - около
7 хиляди евро... ...Но нямате време.
Процедурата ще приключи до месец и
тогава вече ще е насрочен търга... Но
по този въпрос ще видите със
съдебния изпълнител. Ние вече не
сме страна по вашия проблем...

МИТЪО не казва нищо.

СЛУЖИТЕЛКА (ПРОДЪЛЖАВА)

Съжалявам...

23 ЕКСТ. УЛИЦИ НА ГРАДА - ДЕН 23

Митьо върви угрижен и тъжен из града.

24 ИНТ. - ДОМЪТ НА МИТЪО - ВЕЧЕР 24

ВАСКО И МИТЪО играят табла на масата в кухнята. Синът е на път да загуби. МИТЪО пие ракия.

BACKO

Ще имаме екскрузия за бала. В Харманли.

МИТЪО

Ами хубаво...

BACKO

Сега събират парите...

МИТЬО

Тази вечер?

BACKO

Добре... Ще си празнувам на двора...

МИТЬО

(повишава нервно тон)

Айде стига де... Тия дни ще ти дам...

BACKO

"Тия дни"...

ВАСКО хвърля заровете си. Един от тях изскача извън кутията и пада на пода. МИТЪО се смее на несръчността на сина си.

МИТЪО

Да ти дам му едно корито, в него да хвърляш...

Играта е към края си. МИТЪО е близо до победата.

МИТЪО (ПРОДЪЛЖАВА)

Трябва ти дюшеш (шест и шест). Само така можеш да ме биеш.

(СЛЕДВА)

ВАСКО унило го потвърждава.

МИТЪО (ПРОДЪЛЖАВА)

Както съм те учил: вярваш в
заровете и хвърляш!

Заровете се търкулват и показват: дюзеш! ВАСКО най-сетне се
усмихва.

МИТЪО (ПРОДЪЛЖАВА)

Браво, майсторе...

МИТЪО опитва да влезе в мандрата. Заклучено е. Звъни
продължително на звънеца. Никой не отваря. МИТЪО обикаля пред
оградата, опитва се да погледне вътре... Митъо набира
телефон. На екрана пише "ЖОРО". Дълго време никой не вдига.

ЖЕНСКИ ГЛАС

Ало?

МИТЪО

(объркано)

Ъъъ... ЖОРО? МИТЪО съм, дойдох при
мандрата, ама заклучено... Къде е
Жоро?

ЖЕНСКИ ГЛАС

Митъо, ти ли си? ЖОРО е в
болницата...

МИТЪО

Какво е станало?

ЖЕНСКИ ГЛАС

Получи удар... Не е добре...

На МИТЪО лицето му се изопва.

МИТЪО

Боже!

26 ИНТ. - АПЕРИТИВ „ЛАС ВЕГАС" - ДЕН

26

МИТЪО е седнал на маса с гръб към заведението. Звучи силна поп-фолк музика. Допива чаша водка.

МИТЪО
(към сервитьорката)
Още едно, моля...?

СЕРВИТЪОРКА
Веднага!

27 ИНТ. - КОРИДОР НА УЧИЛИЩЕ - ДЕН

27

Звънецът бие. Учениците излизат от стаите. По коридора върви ВАСКО. Догонва го МАРИЯ и тръгва с него. Тя отново е облечена провокативно.

МАРИЯ
Наско ли ти беше името?

ВАСКО
Васко.

МАРИЯ
Аз пък съм Мария.

ВАСКО
Браво!

МАРИЯ
Тук има ли ключар някъде?

ВАСКО
Има.

МАРИЯ
Ще ми кажеш ли къде е?

ВАСКО се спира, обръща се и леко се усмихва.

ВАСКО
Ще ти кажа. Ама друг път.

Васко продължава по коридора.

МИТЪО

Бързо се е разчуло...

КАПИТАНА

Ако имаш нужда от нещо? Знаеш
винаги можеш да разчиташ.

МИТЪО

Благодаря ти. Ще се оправя...

Джипът на Капитана се движи по пътищата....

МИТЪО е пред къщата на съседката КЕРА. Тя изглежда градска жена, с леко повехнала красота, чаровна. Прилепналите дънки и лекия грим контрастират на селската действителност. МИТЪО е дошъл да и помогне - пред къщата има стоварени дърва, които той цепи с брадва. КЕРА е изнесла бутилка бира за МИТЪО.

МИТЪО

Хубави са тия дърва. Ще ти стигнат
за зимата.

КЕРА

Щом казваш...

МИТЪО продължава работата. Кера го изпива с поглед.

КЕРА (ПРОДЪЛЖАВА)

Мерси Митьо! Без теб какво щях да
правя!

МИТЪО

Ами... Няма нищо...

ВАСКО с раницата на гръб се връща от училище... Вижда МИТЪО И КЕРА заедно. Лицето му излъчва неприязън и той влиза в къщата на Митьо без да поздрави...

КЕРА

Да не ми е сърдит нещо...?

32 ПРОДЪЛЖАВА:

32

МИТЪО

Прави се на интересен...

33 ИНТ. - КЪЩАТА НА МИТЪО - КЪСЕН СЛЕДОВЕД

33

ВАСКО влиза в къщата. Вътре е сумрачно. Васко натиска ключа на лампата в хола, но остава тъмно. Момчето влиза към кухнята и опитва и там да запали осветлението. Отново без успех. Опитва да включи телевизора. Не става. Няма ток.

34 ЕКСТ. - ПРЕД КЪЩИТЕ НА МИТЪО И КЕРА - КЪСЕН СЛЕДОВЕД

34

ВАСКО излиза от къщата и отива до електрическото табло пред вратата на двора. На таблото има залепено съобщение... ВАСКО взима съобщението и идва при МИТЪО и КЕРА. Погледът му сари между тях двамата... Явно не одобрява общуването на баща си с Кера...

ВАСКО

Платил ли си тока?

МИТЪО

Ще го оправя утре...

ВАСКО

Платил ли си тока?

МИТЪО

Забравил съм...

ВАСКО поглежда МИТЪО с почуда и избухва.

ВАСКО

Забравил си! Все забравяш! Все мизерия! Все заеми. Щял да го оправи!!! С какво си се оправил досега?? Една стотинка нямаме...

МИТЪО потъва в земята от думите на Васко. КЕРА се дръпва настрана.

МИТЪО

Мери си приказките!

ВАСКО

Баща ми, защо си такъв...
(преглъща думата)

(СЛЕДВА)

МИТЪО

Васко, стига! Утре ще платя тока.
Искаш ли биричка?

ВАСКО е афектиран. Върти се и се чуди какво да прави. МИТЪО го гледа с надежда, но в същото време и виновно.

ВАСКО

Отивам у Ники да гледам мача... Той
има ток. А ти си стой тука на
свещи. Хем ще ви е по-романтично.
(поглежда към Кера)

МИТЪО стои сам вкъщи. Пред него на масата гори свещ. МИТЪО пуши и отпива ракия от чашата си. Шишето пред него е полупразно. На масата има изваден албум със семейни снимки. Поредица от семейни снимки, показващ израстването на ВАСКО и един нормален семеен живот. ФАНКА е била красива млада жена, на снимките изглежда щастлива с МИТЪО и ВАСКО. Има и доста снимки от рибарските успехи на МИТЪО - сниман е с различен богат улов, с въдица в ръка или в надуваема лодка сред водата на язовир. Накрая МИТЪО дълго гледа последните две снимки на семейството. На тях ФАНКА се е стопила от болестта, очите излъчват мъка... и пак се усмихва...

От съседите се чува коментара на мача по телевизията. „Нашите“ вкарват гол. Викове и изстрели от цялото село означават това.

МИТЪО е спрял цистерната пред автокъща, пълна с коли и камиони на старо. Около една от колите, с парцал в ръка се върти собственикът ВАЛЕРИ. МИТЪО влиза в двора на автокъщата...

ВАЛЕРИ

О! Митьо! Как си се сетил бе?

МИТЪО

Абе, сещам се... Как си?

ВАЛЕРИ

Зле... Как да съм... Ей - на!
(сочи колите) Паметници! Никой не
купува... Лъскам, да си намирам на
работа... Ти?

МИТЪО

И аз... Мандрата фалира. Васко се
учи. Абитуриент е напролет...

ВАЛЕРИ

А така... Да не искаш нещо кола да
му купуваш?

МИТЪО

Абе, кола... Искам да си продам
камиона... Трябват ми пари...

ВАЛЕРИ

Цистерната?

МИТЪО

Да! Стара е, ама в идеално
състояние...

ВАЛЕРИ

Забрави... три такива имам, седят
вече година... За старо желязо да
ти дам, поне нещо ще изкарам...
Нищо не върви... Всеки се е
свил... да оцелее... Пък и моите са
нови, на по 5 - 10 години... Твоя
като го гледам... Кога е
произведен?

МИТЪО

Ноември... 89-а... На петстотин
хиляди...

ВАЛЕРИ

(скептично се усмихва)

Ти се ебаваш... Ами, той от
студената война, бе... Никой няма
да го купи! Ако искаш, остави го да
седи тук, или пусни обява... Ама е
умряла работа, да знаеш...

37 ЕКСТ./ИНТ. – КАМИОН НА МИТЪО ПО ПЪТЯ – РЕЖИМ 37

МИТЪО кара камиона по шосето. Наближава отбивка. Спира камиона в нея. Седи в кабината вперил поглед през стъклото. Завалява. Изглежда отчаян.

38 ИНТ. – ДИСКОТЕКА В ГРАДА – НОЩ 38

Кънти силна диско музика. ВАСКО е дошъл на дискотека с приятели. На съседната маса е МАРИЯ с друга компания.

Към масата на ВАСКО се доближава младеж на около двадесет години (БЛАГОЙ), обръща се към него.

БЛАГОЙ
Цигарки имаш ли?

ВАСКО
Имам...

БЛАГОЙ
Ела отвън да си купим...

ВАСКО се надига от стола. Двамата с БЛАГОЙ илизат от дискотеката. Мария го изпраща с поглед.

39 ЕКСТ. – ПРЕД ДИСКОТЕКАТА – НОЩ 39

ВАСКО И БЛАГОЙ се отделят към един неосветен ъгъл на паркинга.

ВАСКО
Къде бе, бате?

Там ВАСКО се натъква на чакащи в засада нападатели. Срещу него е застанал едър мъж с вид на мутра.

ЦИГАНИН
Да си питал дали можеш да продаваш
цигарки без бандеролчета? Искаш в
джобчето да ни бъркаш, а?

ВАСКО
Какво? Какъв ти е проблема?

(СЛЕДВА)

ЦИГАНИН

Този си мисли, че се ебавам... Ако
продадеш още една кутия, без да ни
питаш, ще те направим инвалид.
Разбра ли?

ВАСКО

Ходи се гръмни някъде!

Следват няколко удара, откоито ВАСКО е повален на земята.
Повдигат го да се изправи, като го държат от двете страни.
Още го удрят. От лицето му тече кръв. ЦИГАНИНА изважда от
джоба си голям метален бокс. Поставя го на ръката си.
Двамата, които държат ВАСКО, заедно с БЛАГОЙ протягат напред
ръката му.

ЦИГАНИН

Сега ще знаеш. И за да не забравиш,
сега ще ти счупя една ръчичка. Само
една. Ако има втори път - ще счупим
две крачета.

ВАСКО псува и се дърпа.

МУТРАТА вдига ръката си с бокса. В този момент се чува
преближаваща полицейска сирена. Фарове осветяват ВАСКО и
нападателят му. Те го пускат веднага и се разбягват в
различни посоки. Сирената спира да вие. Заслепяващите фарове
угасват и падналият на земята ВАСКО вижда, че "полицейската"
кола е била Опел Тиграта на МАРИЯ. Неговата спасителка идва
при него, помага му да стане.

МАРИЯ

Да се махаме ...

МАРИЯ го качва в колата.

МАРИЯ дава рязко газ и колата тръгва. Докато кара, МАРИЯ
подава на ВАСКО салфетки, с който той попива кръвта по себе
си.

ВАСКО

Откъде я извади тая сирена?

МАРИЯ

Някой се правил на гъзар с нея...
Помага. Като сега...

ВАСКО

Мерси.

МАРИЯ

Айде стига драми. И аз искам една
услуга?

ВАСКО

Кажете...

МАРИЯ

Имаш ли още от тия цигари?

ВАСКО

Имам.

Васко подава отворен пакет цигари.

МАРИЯ

Дай всичките.

ВАСКО ѝ подава още две кутии от контрабандните цигари. МАРИЯ
ги взима, отваря прозореца и ги хвърля навън.

ВАСКО

Какво правиш?

МАРИЯ

Не се занимавай повече с тия
глупости. Обещай ми!

ВАСКО

И аз искам да изкарам някой лев.

МАРИЯ

Обещай ми. Това е услугата!

ВАСКО

Обещавам.

МАРИЯ спира колата отстрани на пътя. Взима в ръка салфетките.

МАРИЯ

Дай сега да те видим.

МАРИЯ се надвесва над него и със хартиена кърпа притиска раната, за да спре кръвта. Окото на ВАСКО е подутото. МАРИЯ докосва раната малко по-настойтелно и ВАСКО се дърпа от усетената болка.

МАРИЯ (ПРОДЪЛЖАВА)

Боли ли?

ВАСКО

ОК съм...

МАРИЯ

Ще потраеш малко...

ВАСКО

А ква е тая кола?

МАРИЯ

Моя си е...

ВАСКО

Твоя?

МАРИЯ

Майка ми праща кинти. Бачка в Италия. „Баданте"...

ВАСКО

„Баданте"?

МАРИЯ

Това е на италиански... Гледа възрастни, болни хора за пари.

ВАСКО

Значи праща ...

МАРИЯ

Праща... Ама я мразя...

ВАСКО

Що?

(СЛЕДВА)

МАРИЯ

Замина преди 8 години. В началото
си идваше по два пъти в година...
После по веднъж. От 4 години не е
идвала... Готов си... Нищо ти няма...
Айде!

ВАСКО

Защо?

МАРИЯ

Какво защо?

ВАСКО

Защо не си идва?

МАРИЯ

Винаги има причина... Но май вече не
иска да се връща... А твоята майка?
Тук си е?

(Усмихва се)

ВАСКО

Не е ...

МАРИЯ

Твоят пък къде е?
(Смее се.)

ВАСКО

Тя... Няма я... Умря...

МАРИЯ

Съжалявам. Тъпо стана.

Васко я поглежда.

ВАСКО

Тъпо стана, да.

МАРИЯ

Ама как така умря?

ВАСКО

Така. Умря без да ме пита.

40 ПРОДЪЛЖАВА: (4)

МАРИЯ

Извинявай. Наистина.

МАРИЯ не знае какво да направи.

ВАСКО

Споко, не ти се сърдя...

41 ЕКСТ. - ЧЕШМАТА ПРЕД КЪЩАТА НА МИТЪО - ДЕН

41

МИТЪО отново работи по чешмата. ВАСКО му помага. По пътя се задава джипа на КАПИТАНА и спира наблизо. От него излиза КАПИТАНА и слиза към чешмата. В джипа остават още двама души. КАПИТАНА идва при МИТЪО и ВАСКО и пие жадно от чешмата.

КАПИТАНА

Здрасти брат! Може ли?

КАПИТАНА посочва към течащата вода, иска да пие.

МИТЪО

Здрасти.

МИТЪО с жести кани КАПИТАНА да пие.

КАПИТАНА

Браво! И ква е тая чешма?

МИТЪО

В памет на Фанка...за Бог да я
прости... Да пият хората и да я
споменават...

КАПИТАНА

Аха... Ей свестен си беше, свестен
си остана.

МИТЪО

На лов ли?

КАПИТАНА

Да... Знаеш ли го този? (започва
виц) Един ловец се изгубил в
гората...

МИТЪО

(престорен интерес)

Така...

КАПИТАНА

И започнал да крещи: "Има ли някой?
Има ли някой? Никой не се обажда...
(с престорен страх) "Има ли някой?",
... По едно време ловецът усеца, че
някой го тупа по рамото.

(КАПИТАНА се вживява)

Обръща се!

МИТЪО изпъва лицето си в очакване.

КАПИТАНА (ПРОДЪЛЖАВА)

...Вижда - мечка! Мечката казва:

(престорен басов глас)

"Има някой! Сега по-спокоен ли си?"

МИТЪО се усмихва на вица. КАПИТАНА се смее високо.

КАПИТАНА (ПРОДЪЛЖАВА)

И какво? Изяла ли го е... как
мислиш?

МИТЪО

(иронично)

Не, пили заедно мляко.

КАПИТАНА продължава да се смее.

ВАСКО

Баща ми, ще ида до кафето...

МИТЪО кимва и ВАСКО се отдалечава към къщата...

КАПИТАНА

(сериозен)

Имам работа за теб. Да ти помогна.
Заради едно време...

МИТЪО

Благодаря ти. Ще се оправя...

КАПИТАНА

Можеш да изкараш пари. Доста. Имам
 нужда от теб... Пък и цистерната да
 не седи без работа...

МИТЪО

Да не си решил да правиш сирене?

КАПИТАНА

(иронично)

Сирене, кайма - каквото дойде. Пари
 да има...

(сериозно)

Знаеш какво имам пред вид...

МИТЪО

Знам. Не. Благодаря ти.

КАПИТАНА

Искам да ти помогна...

МИТЪО

Ще се оправя...

КАПИТАНА

Айде... А, ако решиш, ще ти звънна
 след няколко дена, да ми
 кажеш... Друго си е...

(имитира гласа на мечката
 от вица)

Да има някой зад гърба ти... Пък
 дори и мечката...

(хили се)

КАПИТАНА се връща в джипа. Дава газ и потегля. МИТЪО остава
 сам до чешмата.

Задушница е, хората от селото са дошли на гробовете на
 близките си. Всеки носи храна, цветя, пали свещи... Тук е
 МИТЪО, встрани от него е застанал и ВАСКО (още с подутото око).
 Дошли са на гроба на ФАНКА. МИТЪО почиства с метла гроба на
 жена си, подрежда цветята във ваза, оставя на гроба чиния със
 сварено жито и дребни сладки. Двамата с ВАСКО запалват по
 една свещ, прекръстват се.

42 ПРОДЪЛЖАВА:

42

МИТЪО

Бог да я прости!

ВАСКО

Бог да прости мама!

Двамата забождат свещите в гроба и те продължават да горят там. Очите на ВАСКО се навлажняват.

43 ЕКСТ. - УЧИЛИЩЕН ДВОР - ДЕН

43

В задния двор на гимназията е и „пушалнята“, където се събират учениците за по цигара. Голямо междучасие е и има сериозна група пушещи. Сред тях е и МАРИЯ. ВАСКО тръгва към нея. Спира го ВИКТОР.

ВИКТОР

Борото дойде.

ВАСКО

Пуши си го...

ВИКТОР

Що?..

ВАСКО

Така...

ВИКТОР

Да го духаш!

ВАСКО му показва среден пръст и се отдалечава от него. Отива при МАРИЯ и той запалва цигара. После изважда от раницата си едно CD, което подава на МАРИЯ.

ВАСКО

Записах ти малко музика...

МАРИЯ видимо се радва на подаръка.

МАРИЯ

Само да не са няк'ви балади за влюбени.

МАРИЯ се смее и гледа ВАСКО.

(СЛЕДВА)

ВАСКО

Да бе... Ти кво слушаш?

МАРИЯ

Всичко... Що, а ти?

ВАСКО

Балади...

МАРИЯ

Супер...

ВАСКО

Довечера как си?

МАРИЯ

Горе- долу...

ВАСКО я поглежда изненадан. Звънецът бие. Всички хвърлят фасовете и тръгват към сградата на училището...

МИТЪО слиза от камиона цистерна, паркиран пред голяма мандра в съседен град. Отвън са паркирани по-модерни камиони (цистерни, хладилни) с логото на мандрата. МИТЪО влиза в мандрата.

ДИРЕКТОРА на мандрата обикаля около МИТЪО, който е седнал на стол пред бюрото му... Говори забързано, като едновременно пъха фъстъци в устата си, гледа през прозореца и цъка нещо на компютъра...

ДИРЕКТОРА

Абсурд! Уволнихме 10 души преди седмица... И още трябва... Половината камиони така седят... Селяните хвърлят млякото или хранят животните с него... Малко сме плащали... Аз ако им дам повече от 30 стотинки на литър, нали трябва да затворя на другия ден... Един съвет от мен... Направи си цистерната лайнарка... Това се търси... Днес - лайна бол...

(СЛЕДВА)

(СЛЕДВА)

45

ПРОДЪЛЖАВА:

45

ДИРЕКТОРА (ПРОДЪЛЖАВА)

Само няма кой да ги чисти... И тук,
и по Гърция да отидеш... Така и
така си в лайната, поне пари да
изкараш...

МИТЪО се надига мълчаливо от стола...

46

ЕКСТ./ИНТ. – КАМИОН НА МИТЪО ПО ПЪТЯ – ДЕН

46

МИТЪО кара камиона по планинските завои, обратно към къщи.
Телефонът му звъни... МИТЪО отговаря...

МИТЪО

Здрасти... Не .Нямам нужда. Вече ти
казах. Не мога да приема тази
работа... Знам за мечката...да...
Благодаря ти.

МИТЪО затваря телефона... Неусетно е преминал с качиона
осевата линия на пътя. Вижда в последния момент друг камион,
който се е насочил към него, успява да извърти кормилото и да
избегне удара. Камионът се разминава с надут клаксон с
цистерната на Митъо. Митъо спира на първата отбивка на пътя и
стои дълго без да тръгва.

47

ИНТ. – КЪЩАТА НА МИТЪО – СУТРИН

47

На външната врата се чука. МИТЪО излиза да отвори както е по
фланелка. Гледката, която заварва го изпълва със страх. На
вратата има един мъж с костюм, придружен от полицаи...

МИТЪО

Да, моля?

ГЕОРГИЕВ

Добро утро! Съжалявам, че ви
безпокоим в почивен ден... Димитър
Петров?

МИТЪО

Да, аз съм...

И ВАСКО е излязъл навън и с почуда гледа какво се случва...

ГЕОРГИЕВ

Здравейте! Аз съм частен съдебен
изпълнител ГЕОРГИЕВ. Аз водя
(СЛЕДВА)

(СЛЕДВА)

ГЕОРГИЕВ (ПРОДЪЛЖАВА)

процедурата по вашата ипотека към
банка „Агробанк“...

МИТЪО

Ще събера парите...

ГЕОРГИЕВ

Ще се радвам наистина ако е така...
Имате още към 4-5 седмици време.
Сега обаче трябва да извършим
формален акт, който обаче ще е
малко неприятен. Трябва да направим
опис на вашето имущество... И да му
наложим заповест.

ВАСКО

Каква ипотека?

ГЕОРГИЕВ

Баща ви... Това баща ви ли е? Баща
ви е взел кредит, който не може да
изплаща... Гарантирал е с
имущество... Почваме описа...
Трябва да опиша всяка вещ, предвид
бъдещия търг, до който се надяваме
всички да не се стига...

МИТЪО

Влизайте... Васко, не гледай така...
Всичко ще се оправи...

ВАСКО

Абе ти нормален ли си? Сега пък
кредит... За какво си взимал
кредит? Все си мислих, че си
смотан, ама чак пък толкова...
Оставаме на улицата, така ли?

ПОЛИЦАЙ

Спокойно, без нерви...

ГЕОРГИЕВ е извадил фотоапарат и се опитва да направи снимка.
ВАСКО застава пред него. ВАСКО е афектиран. Очите му са пълни
със сълзи и озлобление.

ПОЛИЦАЙ (ПРОДЪЛЖАВА)

Момче, дръпни се!

ВАСКО

Какво, ще ме застреляш ли? Няма да
снима нищо тоя.

МИТЪО

(опитва се да се сдържи)

Васко, дръпни се, те имат право.

ВАСКО

Домът си е мой. На мама. Тоя няма
право да влиза тук.

ГЕОРГИЕВ се опитва да избута ВАСКО, но ВАСКО го изблъсква
обратно.

ГЕОРГИЕВ

Момче, не ми се прави на
интересен...

ВАСКО

Ти... От това ли живееш, бе плъх?

МИТЪО

Васко!

ПОЛИЦАЙ

Момче, внимавай...

ВАСКО

Какво казваш на жена си... Мило,
днес съсипах живота на едно
семејство. Какво да ти купя?
Плъх!

ГЕОРГИЕВ

(към ВАСКО)

Ей! Знаеш ли колко съм виждал като
тебе, лайно такова... Баща ти да си
е плащал.

ПОЛИЦАЙ

Момче, изчезвай оттук, че ако ме
ядосаш, голяма беля ще стане. Ще ти
сложи белезниците и хайде в
районното. Марш оттук. Предупредих.

МИТЪО

Васко! Престани!

ВАСКО

(към баща си,)

Как можа да пропаднеш толкова... А,
баща ми? Пфу! Аре взимайте! Писна
ми вече.

ВАСКО си тръгва.

ПОЛИЦАЙ (към ГЕОРГИЕВ)

Продължавайте!

ГЕОРГИЕВ започва поредица от снимки, като не спира да
говори...

ГЕОРГИЕВ

Така, значи... всеки четвъртък от
17 часа сте длъжен да осигурите
достъп на заинтересуван от бъдещия
търг лица да огледат имота...

ГЕОРГИЕВ сваля фотоапарата. МИТЪО се отпуска на прага на
къщата. ГЕОРГИЕВ се разхожда из стаите. Оглежда и клати
глава.

ГЕОРГИЕВ (ПРОДЪЛЖАВА)

Започваме описа. Жилищна сграда,
тухлена, 70 квадратни метра Ре, Зе,
Пе...

ВАСКО влиза в гараж, преустроен в барче. Тук е „царството“ на
местните пияници. Мръсно, неугледно място. На една от
четирите маси е седнала вече подпийнала компания. Един от
тях, ПЕШО (32) вижда ВАСКО и го кани при тях.

ПЕШО

Васко, ела да те черпя една ракия.
Я къв мъж си станал... ДАНЧО, дай на
момчето...

ВАСКО сяда при тях. Собственикът на „аперитива“ ДАНЧО (47) му
носи чаша със съмнителна на вид течност.

48 ПРОДЪЛЖАВА:

ПЕШО (ПРОДЪЛЖАВА)

Айде, на здраве!

ВАСКО

На здраве!

Отпиват.

49 ИНТ. - КУХНЯ НА МИТЪО - НОЩ

49

МИТЪО е сам в къщата. Вече е късно, а ВАСКО го няма. МИТЪО се опитва да му звънне на мобилния телефон, но синът му не отговаря. МИТЪО става все по неспокоен. Внезапно мобилният телефон го стряска със звъна си.

ДАНЧО

МИТЪО, ти ли си бе?

МИТЪО

Аз съм. Ти кой си?

ДАНЧО

Данчо съм, долу от кръчмата... Виж сега, на сина ти нещо не му е добре. Седна при тия пияниците... Аз нищо не съм давал. Те к'во са му давали... на знам... Сега никакъв го няма...

МИТЪО

Идвам...

МИТЪО набира телефона на ДОКТОРА и излиза.

50 ИНТ. - АПЕРИТИВ НА ДАНЧО - НОЩ

50

Гаражчето е празно - пияниците са си отишли... ДАНЧО се шура наоколо. ВАСКО е в състояние на алкохолно отравяне, унесен. По дрехата му и на пода има повръщано... МИТЪО придържа главата на сина си. ДОКТОРА прави инжекция...

ДОКТОРА

Готово. Сега ще ми помогнеш да го пренесем у вас с колата. Да поспи.
На сутринта няма да му има нищо...

(СЛЕДВА)

МИТЪО

Благодаря ти, Докторе. А на сутринта ще го пребия...

ДОКТОРА

Това ще е грешка... Остави го, той е свестен. Всеки ги е правил такива на неговите години. След ден два ще поговориш с него като с мъж...

Двамата вдигат ВАСКО и го носят към колата на ДОКТОРА.

ДОКТОРА и МИТЪО са седнали на двора. Палят цигари.

МИТЪО

Напоследък все по-трудно ми е с него... Сега ми прави фасони, уж аз нещо с Кера...

ДОКТОРА

Още му е мъчно за Фанка... Трябва му време.

Помълчават.

ДОКТОРА (ПРОДЪЛЖАВА)

И това ще мине, Митьо... Всичко минава... Ще се оправят нещата...

МИТЪО

Все се оправят... Закъсал съм го с парите... Могат да вземат къщата...

ДОКТОРА

Заради кредита ли?

МИТЪО

Да...

ДОКТОРА

Мога да ти дам назаем.

МИТЪО

Благодаря ти... И ти не си
цъфнал...

ДОКТОРА

Не съм...

МИТЪО и ДОКТОРА мълчат.

МИТЪО

Не тръгна на добре моя живот... И
Фанка подведох. Не исках така да
става... Мечти имах... Много пъти
съм си мислил, ако бях завършил
висше, какво щях да съм.

ДОКТОРА

Нямаше да си пилееш живота в този
загубен край... До 11 клас ти беше
най-добрия по математика... Защо не
отиде да учиш?

МИТЪО

След казармата нещо се обърках...
После уж се оправих, ожених се... А
сега, виж до къде стигнах...

ДОКТОРА

Ще се оправят нещата... Ще намериш
начин...

МИТЪО пари нова цигара.

ДОКТОРА (ПРОДЪЛЖАВА)

Животът е чудна работа. Господ си
знае работата. Важното е да не
губиш надежда... Да не се отказваш...
Ще ти дам пример... Преди десет
години. Едно детенце, малко, се
навежда и пада в един голям казан,
от тия, бакърените... Той казанът
почти празен, вътре – една педя
вода... Брат му, и той малък, тича
и вика: „Мамо, мамо, Иван падна в
казана!“ Като го извадила майката,
то удавено – нито диша, нито
нищо... Пристигам 7-8 минути след
инцидента.

(СЛЕДВА)

(СЛЕДВА)

51 ПРОДЪЛЖАВА: (2) 51

ДОКТОРА (ПРОДЪЛЖАВА)

Почвам дишане уста в уста... По едно време детето прокашля, покашля и ... повърна в моята уста! Почнаха да ме бършат, аз викам: „Оставете, детето!“ То изхлипа... То като се разплака, и аз се разплаках! А си беше отишло...

52 ИНТ. - КЪЩА НА МИТЪО - НОЩ 52

ДОКТОРА си е отишъл. МИТЪО наглежда спящия ВАСКО. Завива го. Отива в другата стая. Седи сам в тъмното и мисли...

53 ЕКСТ. - ПРЕД КЪЩАТА НА КАПИТАНА - ДЕН 53

МИТЪО е пред луксозна нова къща в близкото градче. МИТЪО позвънява на вратата. Поглежда към камерата. През входната уредба се чува гласът на КАПИТАНА.

ГЛАСЪТ НА КАПИТАНА

МИТЪО! Ей... Влизай!

МИТЪО влиза вътре.

54 ЕКСТ. - ДВОРЪТ НА КЪЩАТА НА КАПИТАНА - ДЕН 54

МИТЪО Влиза във двора. Едно огромно куче се хвърля с лай към него, но е вързано с верига и не може да го доближи. От терасата на къщата се показва КАПИТАНА. На лицето му грейва усмивка.

КАПИТАНА

Митъо Петров! Качвай се...

55 ИНТ. КУХНЯ/СТОЛОВА В ДОМА НА КАПИТАНА - ДЕН 55

КАПИТАНА посреща МИТЪО на входа на столовата.

КАПИТАНА

Влизай. Ако знаеш майка кви сърми е направила...

В столовата е сервиран обяд. На масата е седнала МАЙКАТА НА КАПИТАНА (84) - миловидна възрастна жена.

55 ПРОДЪЛЖАВА:

55

МАЙКАТА НА КАПИТАНА

Митьо, ела да хапнеш... Ей сега ще ти сложа...

МИТЪО

Мерси, лелю Бине, ял съм. Аз... за малко. По работа...

КАПИТАНА

55

Айде де, поне малко.

55

МИТЪО

Благодаря ви. Не съм гладен. Наистина.

КАПИТАНА

Добре де. Майко, ще го видя за 5 минути. Ти хапвай, да не истине.

КАПИТАНА повежда МИТЪО навън от кухнята.

56

ИНТ. - СТАЯ В КЪЩАТА НА КАПИТАНА - ДЕН

56

КАПИТАНА въвежда МИТЪО в стая, която е нещо средно между оръжейна и място за показ на ловни трофеи. По стените има закачени рога и препарирани глави на убит от него дивеч. Има и шкафове за ловно оръжие, един от които е отворен. Вътре се виждат подредени скъпи ловни карабини. На масата в средата има маса, на която има също разглобена пушка.

МИТЪО

Съгласен съм... за бачкането...

КАПИТАНА

Браво.

МИТЪО

Временно докато се оправя... Да почна на чисто.

КАПИТАНА

Сигурен ли си?

МИТЪО

Да...

(СЛЕДВА)

КАПИТАНА протяга ръка към МИТЪО. Двамата си стискат ръце.

КАПИТАНА

А така! Ще ми трябва и цистерната...

МИТЪО

Добре.

КАПИТАНА и МИТЪО са се опрели на предницата на джипа. Гледат ширналата планина пред тях.

КАПИТАНА

За границата няма какво да ти
говоря – ти си я знаеш... 3000 евро
на курс... за теб. Отиваш в Турция.
Взимаш групата, прекарваш ги до
България. Това е.

КАПИТАНА Отваря карта на района на капака на джипа.

КАПИТАНА (ПРОДЪЛЖАВА)

Тук, се събират трите граници –
нашата, турската и гръцката. Оттук
ги взимаш. Минаваш през Марица с
лодка. Можеш директно да влезеш в
България, можеш и да заобиколиш
през гръцко. Идваш до заставата...
Нашата застава, където ни изгниха
костите за Родината... докато имаше
Родина. Оттам през Съдилището...

МИТЪО

Съдилището... Не съм минавал оттам
от...

КАПИТАНА

(прекъсва го)

Да знаеш по-пряк път? От там – в
ГОРНО ЛУКОВО – празното село. Тук
чака цистерната. Качваш ги вътре.

МИТЪО

В цистерната???

КАПИТАНА

Ще направиш дупки да дишат. Никой няма да се сети да проверява. Все едно пак събираш млякото... Чаткашли?

МИТЪО

Да.

КАПИТАНА

И ги водиш в мандрата в града. Наел съм я. Оттам вече има бусове, които си ги карат към София. Ти не се занимаваш. Твоята работа е да ги изкараш от граничната зона...

МИТЪО мълчи неуверено.

КАПИТАНА (ПРОДЪЛЖАВА)

Лично броя мангалите и парите! Всеки път ще те чакам някъде по маршрута. Почваш довечера.

МИТЪО

(учуден)

Довечера?

КАПИТАНА (ПРОДЪЛЖАВА)

Първият курс ще си с Рамадан. Той ще ти покаже.

МИТЪО

Рамадан? От Кобилино?

КАПИТАНА

Да. Трябва малко да го изтегля, че почнаха да се усещат...

МИТЪО

Граничните...

КАПИТАНА

Те и мен ме душат от години... Обаче нищо не могат да докажат...

57 ПРОДЪЛЖАВА: (2)

МИТЪО

Аха...

КАПИТАНА

Сега... За тия дето ще ги прекарваш... Това не са хора! Това е стан, измет, талибани... Ти си им шефа и трябва да те слушат. За всичко... Ако на някой не му увира тиквата, риташ го в гъза и... в „Съдилището“...

МИТЪО го поглежда стреснато.

КАПИТАНА (ПРОДЪЛЖАВА)

(през смях)

Не бе, шегувам се...

МИТЪО

(сякаш не го чува)

Трябва ми аванс.

КАПИТАНА спира да се смее. Кимва му заговорнически с глава.

58 ЕКСТ. ДВОРА НА МИТЪО ДЕН

58

МИТЪО е застанал пред камиона си цистерна с бормашина в ръка. Изглежда, че никак не му се иска да направи дупки за дишане по цистерната. След колебание, МИТЪО се качва и прави отвори около местата, където са люковете на цистерната.

59 ИНТ. - КЪЩАТА НА МИТЪО - РЕЖИМ, ПРИВЕЧЕР

59

МИТЪО е в къщи. Обут е във войнишки обувки, зелен панталон, маскировъчно яке. Рови в гардероба, намира компас в и го пхва в джоба си. Напълва манерката с вода. Слага голям ловджийски нож на кръста. В другия джоб слага фенерче. На масата оставя няколко банкноти... ВАСКО се показва на вратата на своята стая. Изглежда скапан и гузен.

МИТЪО

Оправи ли се?

ВАСКО

Оправих се... Ти къде?

МИТЪО

Отивам за гъби!

(СЛЕДВА)

ВАСКО

Баща ми какви гъби по това време?

МИТЪО

Манатарки!

ВАСКО

Да ти приличам на идиот?

МИТЪО

Имам работа. Има ядене. Оставил съм
ти пари. Няма да съм вкъщи тази
нощ...

ВАСКО

Каква работа?

МИТЪО

Друг път ще ти кажа.

ВАСКО

С къщата какво ще стане?

МИТЪО

Няма проблем...

ВАСКО

(със съжаление)

Баща ми... Съжалявам за вчера...

МИТЪО

Всичко е наред. Като се върна, ще
говорим...

МИТЪО излиза от вкъщи. Отива до дома на КЕРА. Гледа през
прозореца ѝ. КЕРА приготвя самотната си вечеря. Сипва си
готвена манджа. Нарязва филия хляб. Бели сварено яйце. Сяда
на масата. МИТЪО чука на прозореца. КЕРА става и отваря
вратата.

КЕРА

А, Митьо... Какво, бе?

МИТЪО

Виж Кера, ще можеш ли да се
погрижиш за животните сутрента.
Имам молба... Васко тръгва много
рано за училище, а аз няма да съм
тука...

КЕРА

Няма проблем. Къде ще ходиш?

МИТЪО

Имам една работа.

КЕРА

Гладен ли си? Имам пиле с ориз?

МИТЪО

Щя вървя, нямам време...

МИТЪО върви през открита местност над изоставено село. Влиза
в него и върви между празните и полуразрушени къщи. Влиза в
разпадащата се църква.

МИТЪО запалва фенерче и влиза в полуразрушената църква. Лъчът
на фенера на МИТЪО изтръгва от тъмнината избелели, издраскани
стенописи на светци. МИТЪО се прекръства. Чува се шум откъм
входа. МИТЪО изключва фенера си и се прикрива. На входа на
черквата застава тъмен силует - мюсюлманинът РАМАДАН (35).

РАМАДАН

МИТЪО, там ли си?

МИТЪО

Тук съм!

МИТЪО осветява влезлия, за да се убеди, че е РАМАДАН.

РАМАДАН

Не ми свети в очите!

МИТЪО

Здрасти, Рамадане!

63 ЕКСТ. - ТУРСКА ГРАНИЦА - НОЩ

63

Поредица от кадри на РАМАДАН и МИТЪО които се прокрадват през различни местности - гора, поле, крайбрежие на река. Накрая се движат по дъното на дере.

64 ЕКСТ. - СКАЛНА НИША - НОЩ

64

РАМАДАН и МИТЪО достигат до скална ниша.

РАМАДАН

Айде, че окъсняхме!

МИТЪО

Близо ли сме вече?

РАМАДАН

Вече сме в Турция...

Рамадан подсвирва. От скалната ниша излиза турчинът ЮСЕИН.

ЮСЕИН

(към Рамадан, на
български)

Здравей, комшу!

РАМАДАН

Това е МИТЪО, новият водач. Ще се
редуваме с него ...

МИТЪО и Юсеин си стискат ръцете.

ЮСЕИН

Аз съм Юсеин.

Юсеин бърка в джоба и подава тесте банкноти на РАМАДАН.

ЮСЕИН (ПРОДЪЛЖАВА)

Днеска ви вода 8 човека.

Без да брои парите, РАМАДАН ги пъхва в джоба си. Юсеин подсвирва съвсем тихо, и от тъмното идват пет мъже и три жени. Трима мъже и две жени са араби, останалите трима са африканци. Имигрантите носят малки раници и сакове с багаж.

65 ЕКСТ. - ТУРСКО-ГРЪЦКА ГРАНИЦА - НОЩ

65

Групата бежанци се прокрадва през местност, обрасла с храсти и ниски дървета. Води ги РАМАДАН, с него върви МИТЪО.

РАМАДАН избързва напред, а да МИТЪО се се доближава един от иракчаните - ИРАКЧАНИН 1 (43).

ИРАКЧАНИН 1

(на български)

Господине, минахме ли границата?

МИТЪО

Още не... Ти откъде знаеш български?

ИРАКЧАНИН 1

Завърших МЕИ-то в София... 97-а...

МИТЪО

Наше момче, значи...

66 ЕКСТ. - РЕКА МАРИЦА - НОЩ

66

Групата достига река Марица. Нареджат се брега.

67 ЕКСТ. - РЕКА МАРИЦА - НОЩ

67

РАМАДАН прекарва половината бежанци през река Марица с военна гумена лодка. Оставя ги на отсрещния бряг и се връща за още хора. МИТЪО с останалите чака в храстите край реката. Идва втората лодка и всички тръгват.

68 ЕКСТ. - МИННО ПОЛЕ - НОЩ

68

След Малко РАМАДАН ги спира.

РАМАДАН

Митьо, внимавай сега! Покрай тези дървета се срещат мини. От едно време. Чистиха ги, ама не ги намериха всичките. При едни наводнения преди 10 години, реката беше излязла на километри. И мините се разместиха. После - няма намиране. Затова тук се пази по слабо. Ако направиш една крачка
(СЛЕДВА)

(СЛЕДВА)

ПРОДЪЛЖАВА:

РАМАДАН (ПРОДЪЛЖАВА)
встри от пътеката – край с
тебе...

Митьо с напрежение оглежда терена.

РАМАНДАН
(Към бежанците, английски)
Следвайте ме в колона, не се
отклонявай от пътеката, има мини.

Всички тръгват внимателно в колона по един.

ЕКСТ. – ГОРА – НОЩ

Групата пристига на закътана поляна. РАМАДАН спира, хвърля
якето си на земята и сяда върху него.

РАМАДАН
(На развален английски,
понякога и по някоя дума
на английски и немски)
Десет минути почивка! Никой да не
пуши! Тоалетната: мъжете – тук в
вляво, жените – ей там вдясно! Не се
отделяйте!

РАМАДАН повтаря и на български за ИРАКЧАНИН 1, който превежда
на сънародниците си. МИТЪО отива при РАМАДАН. Сяда при него.
Всички се насочват към храстите. Един от африканците, под
влияние на умората, тръгва без много да мисли след двете
арабки... Арабите забелязват това и хващат африканеца, който
отнася няколко удара. Неговите приятели идват да го защитят.
Чуват се писъци, удари, викове, караница...

РАМАДАН (ПРОДЪЛЖАВА)
(към МИТЪО)
Гледай сега как се прави!

РАМАДАН без да се церемони започва да удря с тоятата наляво и
надясно. Чуват се стонове, има и кръв. МИТЪО стои отстрани и
не знае какво да прави.

РАМАДАН (ПРОДЪЛЖАВА)
(на лош английски)
Спрете веднага! Връщам ви веднага в
Турция... Спрете бе, тъпанари, ще ни
чуят граничните...

69 ПРОДЪЛЖАВА:

Ударите и заплахите имат ефект. Боят е прекратен. Двете групи от изнервени, недоспали мъже продължават да се гледат на кръв.

РАМАДАН (ПРОДЪЛЖАВА)

Повтарям – ако пак така – обратно в
Турция. Ясно!?
(обръща се към Иракчанин)
Преведи им!

ИРАКЧАНИН 1 превежда на арабски. Изморените бежанци насядат по храстите.

70 ЕКСТ./ИНТ. – ДЖИП НА ГРАНИЧНА ПОЛИЦИЯ – НОЩ

70

Двама гранични полицаи са в джипана Гранична полиция. Единият е пред екрана на термовизионната систем в задната част на джипа. На екрана няма видими фигури. Другият е кормилото на джипа, пуши отегчено и играе игра на мобилния си телефон.

СТАР ГРАНИЧЕН ПОЛИЦАЙ

След 15 минути тръгваме.

Другият кима в съгласие, без да откъсва очи от екрана на мобилния телефон.

71 ЕКСТ. – ГРЪЦКО-БЪЛГАРСКА ГРАНИЦА – НОЩ

71

Групата се прокрадва нагоре по стръмен склон. МИТЪО и РАМАДАН вървят заедно в началото.

РАМАДАН

Все по-трудно става... Снабдиха
полицията с някаква джаджа –
„термовизия“ – викаме му „терма“.
Имат едни като телевизорчета в
джиповете и на тях ни виждат като
петна върху картата.

МИТЪО

Тогава как минавате?

РАМАДАН

Не ни лови при мъгла. Като е много
топло, също. Не хваща и ако вървиш
по деретата, в ниското... Играем си
(СЛЕДВА)

(СЛЕДВА)

ПРОДЪЛЖАВА:

РАМАДАН (ПРОДЪЛЖАВА)

на криеница с граничните... Е,
добре дошли в България!

РАМАДАН спира и се обръща към МИТЪО.

РАМАДАН (ПРОДЪЛЖАВА)

Да спрем да изчакаме. Граничните
след малко си тръгват.

РАМАДАН със знаци спира бежанците и всички сядат наоколо. В
съседство има издигнат висок каменен кръст. РАМАДАН изважда
уред за нощно виждане и започва през него да следи отсрещния
баир. МИТЪО е до него. През уреда се вижда празния път.

МИТЪО

Този кръст го нямаше преди...

РАМАДАН

Преди няколко години го вдигнаха...
Имало избити цяла група източно
германци тука, през соца... Бягали на
Запад... Затова тая горичка, дето сме
сега, и викат ГеДеР-ейската
горичка. Тук ги закопали... Ти си бил
граничар, ти ще кажеш?

МИТЪО

Ами... Глупости... Нямаше такива неща...

РАМАДАН пак поглежда през уреда за нощно виждане.

РАМАДАН

Опа! Пиленцата отиват да спят.

През уреда за нощно виждане се вижда джипа на гранична
полиция, който се отдалечава.

РАМАДАН (ПРОДЪЛЖАВА)

Ние сме. Тръгваме...

ЕКС. КОЛАТА НА МАРИЯ НА ШОСЕТО НАД ИВАЙЛОВГРАД. НОЩ.

Колата на Мария е паркирана до шосе, високо над Ивайловград.
Гръдът се вижда под тях. Двамата са вътре, звучи музика.
ВАСКО разпалено говори нещо на МАРИЯ.

Нощта е към края си, когато МИТЪО и РАМАДАН наближават изоставената застава. Сградата на заставата е полуразрушена, покривът на места е паднал, прозорци няма...

РАМАДАН

(на лош английски)

Почивка.

Бежанците насядат в беседката пред заставата. РАМАДАН изважда от джоба си няколко пакета вафли. Раздава на всички по вафла, включително и на МИТЪО.

МИТЪО

(към Рамадан)

По какъв повод?

РАМАДАН

При нас, при мюсюлманите, задължително петък като дойде сутринта, трябва да подариш на някой нещо, за здраве. Че господ ти е дал здраве - да мине седмицата нормално. Това е - казваме "садъка". Сега дали ще бъде пакет брашно или вафли или сол - без значение, но трябва да дадеш на някой.

МИТЪО

Благодаря ти. Да си жив и здрав.

МИТЪО влиза в сградата.

МИТЪО внимателно ходи из пълните с боклуци коридори и стаи... Лицето му е напрегнато от спомените, които нахлуват. МИТЪО разглежда стоящите още по стените пропагандни рисунки и надписи от едно време. Коридорът на заставата още „украсена“ с избледняла нарисувана фигура на граничар с куче и надпис в стихове:

„И ние крачим като всички тежко.
И с грешките на другите грешим.

(СЛЕДВА)

74 ПРОДЪЛЖАВА:

74

Но ако в мерника допуснем грешка,

Не друг - България ще нараним!!!"

МИТЪО влиза в бившето спално помещение, където още стоят празни двуетажни войнишки легла. Внезапно отнякъде нахлуват звуци: вой на сирена (визовка), шум от тичащи войнишки обувки, прищракване на зареждане на автомати, гласове...

75 ИНТ. ГРАНИЧНА ЗАСТАВА ИНТЕРИОР - НОЩ (ФЛАШБЕК)

75

"Визовката" вие оглушително: "Гранична обстановка! Тук 340 на Водолаз! Изпълнявай Вихър 430" В полумрака войниците скачат от двуредните легла и се обличат трескаво. Ръцете им грабят автомати от пирамидата.

КАПИТАНА

(креши)

Втора рота стани! Живо! Гранична обстановка!

МИТЪО (18) грабва автомат и пъхва пълнител в него.

76 ЕКСТ. ЗАСТАВА НА ГРАНИЧНИ ВОЙСКИ - НОЩ (ФЛАШБЕК)

76

Войниците бегом излизат от заставата и се строят отпред. Пред тях излиза КАПИТАНА...

РАМАДАН

(ЗДК)

Митьо, айде, Капитана дойде.

77 ИНТ. - ИЗОСТАВЕНА ГРАНИЧНА ЗАСТАВА - РАЗСЪМВАНЕ

77

МИТЪО седи сам в пустото спално помещение. Отвън се чува гласа на РАМАДАН.

РАМАДАН

Митьо, айде, Капитана дойде.

МИТЪО излиза навън...

78 ЕКСТ. - ИЗОСТАВЕНА ГРАНИЧНА ЗАСТАВА - РАЗСЪМВАНЕ

78

Митьо среща КАПИТАНА.

(СЛЕДВА)

КАПИТАНА

О, МИТЪО, пак в заставата, а...
Доброто старо време! Две годинки,
а... Редник Петров!

(имитира новобрански глас)

Аз!

КАПИТАНА се подсмива. МИТЪО не отговаря... РАМАДАН подава на
КАПИТАНА пачка пари.

РАМАДАН

Ето парите...

КАПИТАНА

Тръгваме. Ще дойда с вас до
Съдилището.

МИТЪО и РАМАДАН повеждат групата. КАПИТАНА е заедно с тях...

Групата минава през клъона.

Групата се катери по скали. Подстъп към "Съдилището" - при
"желязото"

Групата достига до „Съдилището" - огромна пропаст, която е
естествената граница между България и Гърция. Горе е
България, долу - Гърция. Малка пътечка върви покрай бездната.
По ръба ѝ са наредени поредицата от гранични пирамиди.
Групата се прокрадва покрай пропастта. Най-отпред върви
КАПИТАНА, който внезапно спира и се заглежда.

КАПИТАНА

Митьо, а? СЪДИЛИЩЕТО...

МИТЪО навежда глава. ИРАКЧАНИН 1 се обръща към КАПИТАНА.

ИРАКЧАНИН 1

Защо "съдилище"?

КАПИТАНА

Защо ли? Ела.

КАПИТАНА прави знак към ИРАКЧАНИН 1 да отиде при него.

МИТЪО

По-добре да се махаме от тук.

КАПИТАНА

Чакай бе, човека иска да знае! Ела,
ела.

ИРАКЧАНИН 1 пристъпва плахо към КАПИТАНА и застава до него.
КАПИТАНА го прегръща, МИТЪО следи всяко негово движение.

КАПИТАНА (ПРОДЪЛЖАВА)

Още едно време гърците са убивали
тук. Бутали осъдените... После
римляните... и турците също.

ИРАКЧАНИН 1

(на развален български)
Ами българите?

КАПИТАНА

(смее се)
Погледни, само погледни надолу!

КАПИТАНА със смях навежда ИРАКЧАНИН 1 все повече и повече над
пропаста. Още малко и човекът ще полети надолу. МИТЪО скача
към тях и издърпа ИРАКЧАНИН 1 обратно. КАПИТАНА се смее още
по-силно.

КАПИТАНА (ПРОДЪЛЖАВА)

Майтап бе, Митьо...

МИТЪО

Стига майтапи! Да се махаме!

Групата върви по самия хребет на пропастта. Далеч долу в
ниското се вижда гръцко село. Групата минава по най-опасното
място, където пътеката върви по самия ръб над пропастта.
Всеки си гледа в краката, опасно е. МИТЪО гледа в пропастта.
От високото му се завива свят. Прилошава му...

82 ЕКСТ. - МЕСТНОСТТА „СЪДИЛИЩЕТО“ - РАЗСЪМВАНЕ (ФЛАШБЕК) 82

Човешко тяло политат в пропастта... Чува се писък.

83 ЕКСТ. - МЕСТНОСТТА „СЪДИЛИЩЕТО“ - РАЗСЪМВАНЕ (ДНЕШНО ВРЕМЕ) 83

РАМАДАН е хванал МИТЪО. Той несигурно се оглежда...

РАМАДАН

Как си? Лошо ли ти е?

МИТЪО

Нищо ми няма, давай...

МИТЪО бавно тръгва с останалите.

84 ЕКСТ. ЧЕРЕН ПЪТ ДО СКАЛИТЕ - РАЗСЪМВАНЕ 84

На края на черен път водещ до ръба на скалата е паркиран джипа на Капитана.

КАПИТАНА

Аз изчезвам. Ето ви парите...

КАПИТАНА подава пари на МИТЪО и РАМАДАН. МИТЪО преброява своите.

МИТЪО

Нали бяха три хиляди?

КАПИТАНА

Три хиляди, когато сам преведеш група... Сега делите с Рамадан.

КАПИТАНА изважда от джипа кутия с маркови маратонки. Подава я на МИТЪО.

КАПИТАНА (ПРОДЪЛЖАВА)

Вземи, за Васко!

МИТЪО

Благодаря!

КАПИТАНА се качва на джипа и потегля.

85 ЕКСТ. - НЕОВИТАЕМО СЕЛО ГОРНО ЛУКОВО - РАННО УТРО

85

МИТЪО и РАМАДАН - довеждат групата бежанци до село ГОРНО ЛУКОВО - едно от многото села, където не живее никой. На табелата на входа на селото, някой е добавил под името „ГОРНО ЛУКОВО" допълнителен надпис със спрей „MEXICO"... Къщите си стоят, повечето без покриви, всичко е празно и тъжно... Между къщите е скрита цистерната на МИТЪО. МИТЪО отваря люка на цистерната. Спуска метална стълба. Отворил е страничните шкафове на цистерната, където преди бяха маркучите за мляко.

МИТЪО

(към бежанците, на лош
английски)

Хората - влизат отгоре, багажът -
отстрани. Бързо!

Бежанците изпълняват. Трудно им е да слизат по стълбата, но накрая успяват да се натъпкват в люка на цистерната. Над главите им МИТЪО хлопва люка.

МИТЪО с РАМАДАН седат отпред на камиона и потеглят към града.

86 ЕКСТ. - ПЪТИЩА - РАННО УТРО

86

Камионът цистерна пътува по към пограничния град. Сменят се различни пейзажи, камионът минава през запустели села и шосета. На контролния пункт на язовирната стена стои джип на Гранична полиция. Двама гранични полицаи и един обикновен полицаи си говорят до паркираната машина. По-възрастния граничен полицаи НИКОЛА (50) прави знак на МИТЪО да отбие.

87 ИНТ. - КАБИНА НА ЦИСТЕРНА - РАННО УТРО

87

МИТЪО е на път да изпадне в паника.

МИТЪО

Да спирам ли? Какво да правя?

РАМАДАН

Спокойно! Само спокойно. Спираме
при тях. Засили музиката, да не се
чува отзад...

МИТЪО засилва музиката в кабината. Дава мигач и отбива.

88

ЕКСТ. - ЯЗОВИРНА СТЕНА - РАННО УТРО

88

Цистерната спира до джипа на Гранична полиция. ПОЛИЦАЙ НИКОЛА се приближава към кабината. МИТЪО се е сковал от напрежение...

ПОЛИЦАЙ НИКОЛА

Митьо, здрасти! Рамадане... Я ква е тая дискотека...? Как е Васко?

МИТЪО

Добре е... Върти гаджета. Ти как си?

ПОЛИЦАЙ НИКОЛА

Работа, как да е... Ще хвърлиш колегата до града, че ние не можем да мръднем...

МИТЪО

Готово, бе... Да се качи...

ПОЛИЦАЙ НИКОЛА вика ПОЛИЦАЙ КИРО (30) да се качи в колата...

ПОЛИЦАЙ НИКОЛА

Айде Киро, качвай се. Митьо, благодаря...

МИТЪО

Няма нищо...

ПОЛИЦАЙ КИРО се качва в кабината.

89

ИНТ. - КАБИНА НА ЦИСТЕРНА - РАННО УТРО

89

ПОЛИЦАЙ КИРО сяда до РАМАДАН и камиона тръгва. Музиката е силна. За да говорят, МИТЪО, РАМАДАН и ПОЛИЦАЙ КИРО почти викат.

ПОЛИЦАЙ КИРО

Благодаря! Аз съм Киро, приятно ми е...

РАМАДАН

Аз съм Рамадан. Синът ти не е ли в училището в града...

ПОЛИЦАЙ КИРО

Да, втори клас...

(СЛЕДВА)

МИТЪО

Митъо съм, от Маточина. И нашите
деца са там... Сина ми е единайсети...

Музиката продължава да кънти. Въпреки това, отзад се чуват
странни шумове от време на време... МИТЪО и РАМАДАН се
споглеждат...

ПОЛИЦАЙ КИРО

Не ви ли е силна, малко тази
музика?

МИТЪО

Копчето се развали... Ти къде си
ходил?

ПОЛИЦАЙ КИРО

Тука в Одринци. Разбили една вила,
на една зъболекарка... Само ракия
взели...

РАМАДАН

Келеши...

ПОЛИЦАЙ КИРО

Аз ги знам, едни пишлемета от
града, само да ми паднат...

МИТЪО

И вашата не е лесна...

ПОЛИЦАЙ КИРО

Не е я... Патрулката се счупи пак,
обикаляме на стоп, за резил
станахме...

Цистерната продължава да пътува.

Камионът навлиза по улиците на града. На центъра спира и
ПОЛИЦАЙ КИРО слиза.

ПОЛИЦАЙ КИРО

Мерси и лека работа...

90 ПРОДЪЛЖАВА:

90

МИТЪО

Лека и на теб

91 ИНТ. - КАБИНА НА ЦИСТЕРНАТА - РАННО УТРО

91

Камионът потегля... МИТЪО отронва въздишка на облекчение...

РАМАДАН

Видя ли... Спокойствие му е майката...

И няма проблем...

МИТЪО

Видях аз...

МИТЪО пали цигара...

92 ЕКСТ. - МАНДРА - РАННО УТРО

92

Камионът стига до мандрата, влиза вътре. Малък микробус е паркиран в двора на мандрата. Шофьорът затваря вратите на мандрата.

ШОФЬОР НА МИКРОВУС

Здрасти... Осем, нали?

МИТЪО

Осем. Ей сега ти ги връчвам.

МИТЪО отваря люковете и емигрантите започват да излизат и да вадят багажа си...

ШОФЬОР НА МИКРОВУС

(английски)

Бързо в микробуса, нямаме време...

93 ЕКСТ. - ПРЕД КЪЩАТА И В ДВОРА НА МИТЪО - СУТРИН

93

КЕРА извежда животните на МИТЪО от кошарата и ги предава на минаващия овчар... Сипва вода на кокошките... Търси фураж и влиза в барака в другия край на двора. Намира неща, свързани с боледуването на Фанка... Подлоги, дюшек срещу рани от залежаване, стойки за системи и др... Накрая намира чувал със зърна и един стар леген, в който сипва фуража за животните...

94 ЕКСТ. - ДВОР НА МИТЪО- СУТРИН

94

Камионът-цистерна се задава по улиците на селото и паркира на обичайното си място пред къщата. От камиона слиза МИТЪО и с уморена походка влиза в двора. Там на масата го чака Кера. Направила е кафе, на масата има и тавичка със сладкиш...

МИТЪО

Кера, ти си... Благодаря! Нямаше нужда...

КЕРА

Айде, айде, дреболия... Как мина?

МИТЪО

Кое?

КЕРА

Това с Капитана?

МИТЪО я поглежда въпросително.

КЕРА (ПРОДЪЛЖАВА)

Да не съм вчерашна?

МИТЪО махва с ръка, за да приключи разговора.

95 ЕКСТ. - КРЕПОСТ НАД ГРАДА - ДЕН

95

ВАСКО и МАРИЯ се катерят по стръмнината към стара римска крепост, кацнала над градчето. Помагат си един на друг, ВАСКО кавалерски подава ръка при трудни участъци. Изкачват се най-горе. Гледката е прекрасна в хубавия есенен ден. Двамата запъхтени тръгват да се разхождат между крепостните стени. Изкачват се по стълбите на запазената бойна кула и сядат най-горе. Долината се е ширнала пред тях... Вижда се и шосето, по което тече реката от коли и тирове към границата.

ВАСКО

Виа диагоналис...

МАРИЯ

Какво?

(СЛЕДВА)

ВАСКО

Диагоналния път... Един от най-важните древни пътища свързващ Запада и Изтока, Европа с Азия, Рим с Константинопол... Минавал е тук долу. И сега си минава. Затова римляните са направили тази крепост – от тук са контролирали всичко... Представяш ли си как са си седели тук горе...

МАРИЯ

От къде знаеш това?

ВАСКО

Чета... Като съм сам... Обичам...

МАРИЯ

А защо диагонален?

ВАСКО

Защото върви по диагонала – от Запад на Изток и от Север на Юг... Наклонен... Харесва ми... Има и друго име... Не толкова хубаво – Виа Милитарис... Военния път...

МАРИЯ се изправя и започва да оглежда долината...

ВАСКО (ПРОДЪЛЖАВА)

Иска ми се, ей така, да щракна с пръсти и да отида назад във времето.

МАРИЯ

Защо?

ВАСКО

Не ми харесва този живот.

МАРИЯ

Ти да не вземеш да се самоубиеш?

ВАСКО

Защо мислиш, че те доведох тук?

95 ПРОДЪЛЖАВА: (2)

95

ВАСКО е сериозен, което стряска МАРИЯ. ВАСКО после се засмива. И Мария се усмивва.

96 ИНТ. - КУХНЯ НА МИТЪО - ВЕЧЕР

96

В кухнята МИТЪО се е развихрил. Масата е сложена. Телевизорът работи. Направена е салата, в два тигана се пържат картофи и кюфтета. ВАСКО влиза и не вярва на очите си...

ВАСКО

Да не си ограбил банка?

МИТЪО

Две ограбих, не една...

МИТЪО (ПРОДЪЛЖАВА)

Айде да сядаме! Биричка?

ВАСКО

Може...

МИТЪО сипва в чаши, на Васко символично.

ВАСКО (ПРОДЪЛЖАВА)

Баща ми, не се прави!

МИТЪО

Айде на здраве!

ВАСКО

На здраве!

МИТЪО

Как са гаджетата?

ВАСКО

Нормално...

МИТЪО

Нови звезди?

ВАСКО

Не...

МИТЪО

Нищо?

(СЛЕДВА)

96 ПРОДЪЛЖАВА:

ВАСКО

Не бе...

97 ИНТ. - КУХНЯ НА МИТЪО - ВЕЧЕР

97

Вечерята е изядена, двамата седят и си говорят. МИТЪО пуши...

ВАСКО

Добре, давам десерта...

МИТЪО изважда от хладилника десерта, донесен от Кера. От него си личи, как са изрязани две парчета.

ВАСКО (ПРОДЪЛЖАВА)

Това откъде е? Купи ли го?

МИТЪО

Леля ти Кера го донесе.

ВАСКО

Кера... Не ми е леля... Не искам от това.

МИТЪО сипва на двамата. Яде. ВАСКО не пипа. МИТЪО бута чинията на сина към него. ВАСКО я връща обратно. МИТЪО пак бута чинията - ВАСКО пак я връща...

МИТЪО

ВАСКО!

ВАСКО хвърля своето парче в кофата. Връща се и хваща тавата. МИТЪО го хваща през ръцете.

МИТЪО (ПРОДЪЛЖАВА)

Васко, к'ви са тия глупости?

ВАСКО

Не са глупости! Хората говорят!
Мама още не е изгнила в гроба и ти се натискаш с тая...

МИТЪО

Няма такова нещо! Кера е приятелка.
Помага...

ВАСКО

Айде бе, нали ви виждам... Откакто
дойде да живее тук, седите двамата,
сладкишчета, кафенце, а-у-у... Тресна
ли я вече?

МИТЪО

Васко! Глупости! Нищо не съм
направил!

ВАСКО

Лъжеш! Ти си лъжец! Винаги лъжеш!
Както ме излъга за мама, че ще
оздравее! И тя умря! Сега лъжеш за
Кера!

МИТЪО

Васко, стига. Направих всичко за
майка ти...

ВАСКО (ПРОДЪЛЖАВА)

Направи - друг път! Не си мръдна
пръста!

МИТЪО

Васко!

ВАСКО

Искаше да умре!

МИТЪО удря шамар на ВАСКО.

МИТЪО

Нищо не съм направил! Разбра ли!

Синът му се обръща и тръгва. Спира, обръща се към баща си.

ВАСКО

Накрая ще се махна оттук!

ВАСКО влиза в стаята си. Хлопва вратата. МИТЪО е съсипан от
думите на сина си... Става, минава през вестибюла и тръгва да
влиза в стаята на сина си... Вратата е заключена. Чука... В
яда си, МИТЪО удря няколко пъти по заключената врата... Връща
се в кухнята. След това взима чиниите и ги трупва на мивката.
Пуска водата. МИТЪО изпуска една чиния в мивката. Тя се чупи
на парчета.

98 ЕКСТ. - СКАЛНА НИША - НОЩ - ПРИВЕЧЕР 98

Юсеин предава на МИТЪО група бежанци.

ЮСЕИН

Ето ти парите. Осем човека. Успех!

МИТЪО

Мерси, комшу.

Групата е от 8 пакистанци. Между тях една жена в напреднала бременност... Юсеин изчезва в мрака. МИТЪО се опитва да изтрие напрежението от лицето си.

МИТЪО (ПРОДЪЛЖАВА)

(обръща се към бежанците)

Следвайте ме!

99 ЕКСТ. - РЕКА МАРИЦА - ВЕЧЕР 99

МИТЪО довежда бежанците до река Марица. Изважда скрита в дънер гумена лодка. Прекарва бежанците по четирима, защото лодката събира по толкова.

МИТЪО прекарва втората група емигранти. Лодката акостира на брега, където ги чакат първите четирима. Когато всички се събират, тръгват.

100 ЕКСТ. - МИННО ПОЛЕ - НОЩ 100

МИТЪО инструктира ОСЕМТЕ ПАКИСТАНЦИ с няколкото английски думи, които знае.

МИТЪО

(на развален английски)

Тука - мини, бомби! Опасно! Върви
само след мене! Опасно! Бум -
умира! След мене!

МИТЪО повежда бежанците.

101 ЕКСТ. - ПОГРАНИЧНА ЗОНА, ГОРА - НОЩ 101

МИТЪО и бежанците достигат до асфалтово шосе. В далечината се вижда светлини. МИТЪО прави знак на групата да залегне.

(СЛЕДВА)

101 ПРОДЪЛЖАВА: 101

Не много далеч от МИТЪО и бежанците, минава джип на Гранична полиция. МИТЪО и хората му се притаяват. Граничните полицаи отминават и се отдалечават. Групата пресича пътя.

102 ЕКСТ. - УРВА ДО ЗАСТАВАТА, ЗАСТАВАТА - УТРО 102

Вече групата е в България. Слизат по стръмна урва, държейки се един за друг. Бременната жена върви бавно. След малко между дървета се вижда сградата на бившата застава.

МИТЪО

(на лош английски)

Почивка. 10 минути!

Този път Капитана не ги чака. МИТЪО влиза в заставата...

103 ИНТ. - БИВША ЗАСТАВА - РАННО УТРО 103

МИТЪО влиза в една от помещенията, в което има още двуетажни метални легла. Сяда на едно от леглата, оглежда се. Запалва цигара, обляга се по гръб и поглежда към тавана. Място което от това легло, той е гледал стотици пъти. Погледът му се отмества към прозореца, който отдавна е със счупени стъкла. В главата зазвучава гласът на Капитана...

104 ЕКСТ. - ЗАСТАВА НА ГРАНИЧНИ ВОЙСКИ - НОЩ (ФЛАШБЕК) 104

Граничарите са строени на плаца пред заставата. Между тях е младият МИТЪО (18). Отпред се разхожда КАПИТАНА (39) и държи реч.

КАПИТАНА

Другари млади граничари, запомнете едно! Службата в другите родове войски се забравя, но службата в Гранични войски - никога. Вие сте единствените, които носите реална бойна служба в мирно време. Вие пазите държавната граница. Зад вас започва България! Имате право да изпълните смъртна присъда над нарушителите по ваше усмотрение! Гордейте се с това!

КАПИТАНА

(сдържано)

Закъсня!

МИТЪО

Не могат да вървят по
бързо. Има и бременна...

КАПИТАНА

А парите у теб ли са?

МИТЪО

Да, още в Турция им ги прибрах.

КАПИТАНА

(изведнъж повишава тон)

Ако някой не можеда върви – майната
му, бе, зарежи го!

МИТЪО

Не мога...

КАПИТАНА

Ти кво искаш? Да ни вкарат в
затвора! Заради тия боклуци!

МИТЪО мрачно слуша и не реагира. Приятелският тон на КАПИТАНА
е изчезнал.

КАПИТАНА (ПРОДЪЛЖАВА)

Запомни! Прекарваш през границата!
Нелегално! Не спасяваш никого!
Иначе ми се махаш от главата! Ясно!

МИТЪО

Ясно.

КАПИТАНА

Дай парите!

МИТЪО му подава пачката с пари от пакистанците. КАПИТАНА
брои, отделя една част, останалите прибира.

КАПИТАНА (ПРОДЪЛЖАВА)

Три хиляди.

МИТЪО

Благодаря.

КАПИТАНА

Аре изчезвайте!

КАПИТАНА потегля с джипа си. МИТЪО отваря люковете на цистерната, слага стълбата.

МИТЪО

(към бежанците, на лош
английски)

Хората - влизат отгоре, багажът -
отстрани. Бързо!

Бежанците започват да се качват в цистерната. Когато идва реда на бременната жена, се оказва, че тя не може да мине през люка на цистерната.

МИТЪО (ПРОДЪЛЖАВА)

(към бременната, на лош
английски)

Ти - влизай отпред.

Тя се качва в кабината. След малко камионът потегля.

Камионът цистерна пътува по пътищата. Отново минава през познати места: табелките „Гранична зона“ и „Турция - 3 км“, покрай останките от оградата от бодлива тел - „кльон"... На язовирната стена е паркиран джип на Гранична полиция. Когато МИТЪО го вижда, веднага с знаци се опитва да обясни на бременната да се наведе надолу на седалката.

МИТЪО

Лягай долу... Скрий се, бе жена...

БРЕМЕННАТА най-сетне разбира какво иска МИТЪО и се свива ниско върху седалката. Камионът минава покрай джипа на Граничните... МИТЪО пак изглежда като на тръни. Полицаяте не спират камиона, само махват за поздрав на МИТЪО...

МИТЪО (ПРОДЪЛЖАВА)

Готово, ставай...

112 ПРОДЪЛЖАВА:

112

БРЕМЕННАТА се надига и сяда нормално. Смее се. МИТЪО и той се засмива. Появяват си първите къщи на пограничния град. Камionenът влиза в него...

113 ЕКСТ. МЕЖДУБЛОКОВО ПРОСТРАНСТВО – ДЕН

113

ВАСКО и МАРИЯ са седнали на пейки в междублоково пространство в новия град. Заедно с тях, но на съседна пейка, са още 4-ма техни съученици – 3 момчета и още едно момиче. И на двете пейки има по една начената пластмасова бутилка от бира – от литър и половина. ВАСКО и МАРИЯ са потънали в разговор.

МАРИЯ

Трябва да се сдобриш с баща си. Той ти е останал само...

ВАСКО

Той е смотан... А тая Кера, не мога да я дишам...

МАРИЯ

Тя не е виновна. Просто още ти е много мъчно за майка ти... Нали?

ВАСКО

Да...

МАРИЯ

Боли те много...

ВАСКО

Много... Още не мога да го повярвам...

МАРИЯ

Знам...

ВАСКО

Не мога да я забравя... Все се обръщам сутрин, да видя как ми маха от прозореца... Накрая и беше толкова трудно да става, и пак го правеше, за да ми върви...

Просълзява се...

(СЛЕДВА)

ВАСКО (ПРОДЪЛЖАВА)

Беше се смалила. Като я вдигах,
беше като дете... Когато умря, не
приличаше на себе си.

МАРИЯ го е прегърнала силно... Помълчават...

ВАСКО (ПРОДЪЛЖАВА)

Иначе баща ми е добър... Нищо, че е
смотан... ама много е смотан! Има
имен ден днес...

МАРИЯ

Купи му подарък... Нещо което да го
зарадва...

ВАСКО

А кинти?

МАРИЯ

Кинти... Бол... Ще ти дам...Айде,
да пием и да ходим да избираме...

МАРИЯ надига бутилката с бира и се провиква към другите

МАРИЯ (ПРОДЪЛЖАВА)

Аре, бастуни, наздраве! Кво се
лигавите...

Компанията на съседната пейка отговаря.

КИРИЛ

Наздраве, семейството...

ВАСКО и МАРИЯ се споглеждат.

СЪУЧЕНИЧКА

Наздраве!

СЪУЧЕНИК 2

Айде...

ВАСКО

Наздраве!

Всичко пият, като си подават пластмасовите шишета от ръка на
ръка... ВАСКО гледа към МАРИЯ с възторг.

114 ИНТ. КЪЩАТА НА МИТЪО – ВЕЧЕР

114

В къщата на МИТЪО има гости. Тук са КЕРА, РАМАДАН, жена му ХАВА, която е с забрадка, ДОКТОРА и жената на Доктора – ЕЛЕНА. МИТЪО сервира салати, носи напитки. КЕРА реже домашна баница. Облечена е добре, с направена прическа и грим. Телевизорът работи на фолклорен канал. Всички са седнали около масата и разказват вицове...

ДОКТОРА

Добре. Ето един докторски... По време на операция хирургът чува изпод масата:

- Мяу-у-у-у...

- Къш ма!

- Мяу-у-у-у...

- Махай се от тук - и я сритва.

- Мяу-у-у-у...

Хирурга, ядосан, отрязва нещо от пациента и го хвърля на котката под масата с думите:

- На, да се задавиш дано!

Всички се смеят...

МИТЪО

Докторе, ти си пълен идиот... Как си останал толкова свестен?

ДОКТОРА показва чашата с ракия...

ДОКТОРА

С помощта на това лекарство. Но хайде сериозно сега... Да ти е живо и здраво името! Честит имен ден!

ВСИЧКИ

Честит имен ден!

ДОКТОРА

Димитровден е много важен ден. Св. Георги носи лятото, Св. Димитър – зимата... Идват снеговете и студовете...

(СЛЕДВА)

Вратата се отваря. Влиза ВАСКО. МИТЪО става и отива към сина си. В походката и лицето му личи цялото напрежение и очакване. ВАСКО се усмихва и МИТЪО се отпуска.

ВАСКО

Честит имен ден, тате!

МИТЪО

Благодаря ти, сине!

ВСИЧКИ

Здрасти Васко! Сядай! Ей, пораснал много...

ВАСКО изважда продълговат пакет, увит в цветна хартия. Подава го на МИТЪО. МИТЪО го разопакова нетърпеливо.

МИТЪО

Какво е това чудо... О-о-о!

Под хартията се показва нова рибарска въдица. МИТЪО е във възторг.

МИТЪО (ПРОДЪЛЖАВА)

Благодаря ти! Страхотна!

ВАСКО

Да ходим пак заедно на риба, тате... Като преди...

МИТЪО

Ще ходим, миличък, обещавам! Благодаря ти!

МИТЪО се просълзява от умиление и щастие. Прегръща и целува сина си... Обръща се към всички продължава почти силов да прегръща сина си и да го сочи челото му с показалец. ВАСКО се усмихва щастливо.

МИТЪО (ПРОДЪЛЖАВА)

(към всички)

Ей, това е моя син! Моят син! Наздраве!

ВСИЧКИ

Наздраве!

Пият...

ЕЛЕНА

Тази чешма, дето я строиш - добро правиш.

МИТЪО

Чешмата - да... Хора да има, да пият от нея... Скоро минах през ГОРНО ЛУКОВО. Тъжна гледка... Не знаех, че вече никой не живее...

РАМАДАН

До един се изселиха, не остана жив човек. Къщите са без покриви, разрушени. Откраднати са плочите, ако е имало покъщина и тя е отишла.

ДОКТОРА

В една къща, шом не живеят хора, тя се руши - без някой да я руши тя сама се руши. Тя диша с хората. Като на старец й окапват косите - керемидите падат, камъните се отделят и никой нарочно да не я руши сама ще се разруши. От това по тъжно няма.

РАМАДАН

Изпуснахме хората, обезлюдиха се селата.

ДОКТОРА

Няма млади хора. Вие знаете ли, че сега при мене се води само една бременна. А не е само нашето село така.

На вратата се чука... Влиза КАПИТАНА... Пиян. Носи бутилка уиски...

КАПИТАНА

Нещо... имало... купон тука... Честит имен ден! Гости приемате ли?

МИТЪО

Ами, събрахме се...

(СЛЕДВА)

КАПИТАНА

Ами да прием...

Нахлува вътре... МИТЪО го оставя да влезе. КАПИТАНА сяда на масата. Сипва си и пие...

КАПИТАНА (ПРОДЪЛЖАВА)

Наздраве!

МИТЪО И ДРУГИТЕ

Наздраве!

КАПИТАНА

И кво?

ДОКТОРА

Говорихме, че не останаха хора по селата...

КАПИТАНА

Не останаха... Ами как ще останат... Няма кой да ги пази... 30 години аз пазих. И всички си бяха тук... Имаше граница... Имаше държава... Сега нищо няма...

КЕРА

Пръснаха се хората...

КАПИТАНА

Аз я пазих тази граница, да живеят българите в България. Достойно... А не да мият чинии по-света...

Всички са усетили, че КАПИТАНА е пиан и не смеят да се обаждат много...

КАПИТАНА (ПРОДЪЛЖАВА)

Срам ме е... Срам ме е, че дъщеря ми... И тя отиде... В Лондон! Бившата ми жена - в Канада...

ВАСКО

И аз като завърша, заминавам за Германия...

(СЛЕДВА)

МИТЪО поглежда строго сина си... Нищо не казва... Думите на ВАСКО нервират КАПИТАНА. Той повишава тон...

КАПИТАНА

Ами, махайте се всички ! Вървете на майната си! Слугувайте... Аз ще остана сам тук! И ще вкарвам мангали – негри, араби, измет... Като българите не щат да седят тук, ще напълня тази страна със мангали...

КЕРА

Дъщеря ти е добре там. Тя ми каза, като си дойде...

КАПИТАНА

(още по-ядосано)

Ти много да не знаеш! Намерил се кой да ми чете морал... Деца имаш ли? Мъж имаш ли? Стара чанта, недоебана...

КАПИТАНА не успява да довърши. МИТЪО го хваща с две ръце за реверите и го вдига от стола.

МИТЪО

Затваряй си устата и се махай. Никой не те е канил! Махай се!

КАПИТАНА

Я... Махай се... значи... Нещастник... С моите пари ядете и пиете...

МИТЪО завлича КАПИТАНА до вратата. Изглежда вбесен. Това стряска КАПИТАНА. Разбира, че е минал границата...

КАПИТАНА (ПРОДЪЛЖАВА)

Добре де, махам се... Отрепки... Мога да ви купя всичките...

КАПИТАНА излиза през вратата клатушкайки се... МИТЪО вижда, че КАПИТАНА си е забравил уискито на масата.

МИТЪО

(към ВАСКО)

Настигни го и му дай уискито. Не му
го ща...

ВАСКО взима бутилката и излиза навън.

115 ЕКСТ. - ПРЕД КЪЩАТА НА МИТЪО - НОЩ

115

КАПИТАНА се клатушка по улицата пред дома на Митъо. ВАСКО го
настига под една улична лампа и му подава шишето.

ВАСКО

Забрави това.

КАПИТАНА взима шишето и отпива от него...

КАПИТАНА

О, синът на ебача...

ВАСКО

(изненадано)

Моля? Ей чичи, внимавай!

КАПИТАНА

Синът на голямата работа - редник
Митъо Петров... Колко неща не знаеш
за татко си, момченце...

(смее се ехидно)

Нещастник!

ВАСКО

(уверено)

Знам всичко за баща ми... Хайде,
прибирай се!

КАПИТАНА

Знаеш? Така ли? Я, моето момче,
питай татко си за германците... През
ноември 88-ма... Две деца... Питай
кой ги уби като кучета... Питай го...

КАПИТАНА залита. Изглежда жалък.

ВАСКО

Нищо няма да го питам. Тръгвай си!

КАПИТАНА се стяга. Надига се. Става мотивиран, злобен и говори вече отчетливо.

КАПИТАНА

Питай го, моето момче... Питай
какво е направил на 10 ноември,
1988 - а ... Сутринта. На
"Съдилището"... Питай го! Ще видиш,
че и той не е цвете...

КАПИТАНА пошляпва уж приятелски, но в същото време доста снисходително ВАСКО по бузата. ВАСКО го бута. КАПИТАНА се усмихва ехидно и клатушкайки се, се отдалечава...

КАПИТАНА (ПРОДЪЛЖАВА)

(без да се обръща, силно)
Никой не е светец, момче! Запомни
го!

ВАСКО остава сам в тъмното. Гледа дълго в тъмнината. Очите му премигват. Не излъчват нищо. Абсолютно нищо.

Късно вечерта е. Гостите са си тръгнали. КЕРА е на мивката, мие чинии. МИТЪО събира още мръсни чинии, чаши и прибори и ги носи на КЕРА. КЕРА ги измива и ги реди на купчина. Изведнъж МИТЪО забелязва, че КЕРА плаче, както мие чинии.

МИТЪО

Керанке, какво има? Добре ли си?

КЕРА

Това дете Капитана каза, те всички
така говорят, чувала съм...

МИТЪО

Кера, не приказвай така!

КЕРА

Ялова... Така ми викаха в града...
Яловата Кера... Затова се върнах
тук... Като се омъжих, помниш, бях
млада... Отидох в града, къща,
всичко... Забременях... Даже детска
стая почнахме... След два месеца
пометнах... Пак забременях...

(СЛЕДВА)

(СЛЕДВА)

116 ПРОДЪЛЖАВА:

116

КЕРА (ПРОДЪЛЖАВА)

Пак пометнах... И се почна...
 Лекарства, инжекции, болки,
 лежане... нищо... Почнаха да ме
 гледат накриво... Майка му, баща
 му, другите... Тая яловата...
 Накрая той ме заряза... А толкова
 исках... детенце...

117 ИНТ. ВЕСТИБЮЛ НА КЪЩАТА НА МИТЪО НОЩ

117

ВАСКО влиза през външната врата, когато чува думите на КЕРА.
 Спира и слуша внимателно разговора между баща си и КЕРА. КЕРА
 се разревава още по-силно...

КЕРА (ПРОДЪЛЖАВА ЗАД КАДЪР)

Тъжно ми е Митьо, тъжно! Самичка
 живея, като кукувица! Вечер като се
 прибера, няма с кой две думи да си
 кажа...

118 ИНТ. - КЪЩАТА НА МИТЪО - НОЩ

118

МИТЪО я прегръща, за да я успокои. КЕРА се вкопчва в него
 като в удавник.

КЕРА

Митьо...

МИТЪО

Керанке, недей...

КЕРА

Остави ме...

КЕРА остава в прегръдките на МИТЪО...

119 ИНТ. - СТАЦ НА ВАСКО - НОЩ

119

ВАСКО е леглото, но не спи. Когато влиза МИТЪО, ВАСКО затваря
 очи. Бащата гледа да ходи тихо, искада завие ВАСКО. Точно
 когато посяга одеалото, гласът на ВАСКО го стряска...

ВАСКО

Какво се е случило с някакви
 германци през май 88-ма... Кой ги е
 убил?

(СЛЕДВА)

119 ПРОДЪЛЖАВА:

МИТЪО замръзва...

МИТЪО

Нямам представа... Откъде ти хрумна...

ВАСКО

Ти си бил войник тогава, граничар...

ВАСКО забелязва притеснението на баща си...

МИТЪО

Не знам за такова нещо... Защо питаш?

ВАСКО

Питам... Не знаеш, така ли?

МИТЪО

(хладно)

Не! Айде, лека нощ...

МИТЪО бързо излиза от стаята... Затваря вратата, обляга се на нея.

120 ЕКСТ. КЪЩА НА МИТЪО ДЕН

120

Двама мъже обикалят из двора на МИТЪО и оглеждат постройките. Единият е облечен в омачкан костюм, другия е с "официален" анцуг.

КОСТЮМИРАН

Тези помещения могат да се обединят и с леко дострояване, заедно с къщата, може да стане едно голяма сушилня... За гъби, за билки...

МЪЖЪТ С АНЦУГА

Зависи за какви пари... Има ли други за търга?

КОСТЮМИРАН

Засега не...

МИТЪО е излязъл от къщата и наблюдава двамата...

МИТЪО

Губите си времето... Имотът ще си
го запазя, да знаете...

МЪЖЪТ С АНЦУГА се обръща към МИТЪО с досада...

МЪЖЪТ С АНЦУГА

Да съм те молил за съвет? Не съм.
Прибирай се и кротувай...

МИТЪО понечва да отговори нещо, но се отказва. Прибира се в
къщата си, трясвайки вратата след себе си. Отвън двамата
продължават обиколката.

ВАСКО върви из улиците на селото. Стига до къщата на ДОКТОРА.
Влиза в двора.

ДОКТОРА е в градината си. Опъва нови найлони на парника си,
за да го подготви за зимата... ВАСКО му помага.

ВАСКО

Абсурд е баща ми да е убил някого.
Аз най-добре го познавам...

ДОКТОРА

Не му вярвай на Капитана. Той е
мръсник, само ги измисля... Той
сигурно е убивал, беше сума ти
години шеф на заставата... Баща ти,
никога...

ВАСКО

Наистина ли са убивали?

ДОКТОРА

Виж сега, моето момче... Остави
нещата. Не рови. Каквото било,
било...

ВАСКО

Искам да знам истината.

ДОКТОРА

Истината... За какво ти е? Какво ти носи? Това не те засяга...

ВАСКО

Засяга ме. Аз живея тук...

ДОКТОРА

Живееш... Днес си тук, утре те няма... добре... При комунизма, никой не можеше да пътува свободно... Трябваше да си стоим тук и да се правим, че ни е много хубаво... Но много хора, и то читави, не се примиряваха... Искаха да са свободни... И пробваха да бягат... На Запад... Някои успяваха, други ги хващаха или по-лошо, направо ги застрелваха...

ВАСКО

А защо германци?

ДОКТОРА

Източно-германци... От ГДР – Германската демократична република. Тук идваха от всички „соц“ страни, но от ГДР бях най-много. Смятаха, че като дойдат в България, на Черно море, уж на курорт, лесно ще минат границата я с Турция я с Гърция... Но тук се пазеше много...

ВАСКО

То к'во излиза – преди са бягали оттук, ама навън, към Турция и Гърция, сега пак бягат оттук, ама на обратно, през България към Евросъюза...

ДОКТОРА

Така е... Менят се времената...

ВАСКО

Питах баща ми... Той се изплаши...

(СЛЕДВА)

ДОКТОРА

Нищо не е станало, това са гадостите на Капитана, понеже баща ти го изхвърли като мръсно коте... Каквото било, било... Забрави цялата работа...

ВАСКО

Добре! И още нещо исках да те питам.

ДОКТОРА

Казвай.

ВАСКО

Баща ми за какво е теглил кредит?

ДОКТОРА го гледа сериозен.

ДОКТОРА

Питай го него.

ВАСКО

Мислиш ли, че щях да те питам тебе ако...

ДОКТОРА

Казвам ти, но си гроб! Ясно!

ДОКТОРА прави жест с ръка към ВАСКО. ВАСКО кима в знак на съгласие.

ДОКТОРА (ПРОДЪЛЖАВА)

МИТЪО

За Фанка, Бог да я прости. За лечението. Всичко направихме... Лекарства, болници - струваше много. Но не можахме да я спасим...

ВАСКО слуша втренчен ДОКТОРА.

123 ЕКСТ. - ПЛОЩАД НА СЕЛОТО - РАННО УТРО 123

ВАСКО и РАМАДАН с каруцата с двете дъщери чакат училищния автобус... Вали, мрачно е и студено... Бусът пристига, всички се качват...

124 ЕКСТ./ИНТ. - ПЪТИЩА - БУС - РАННО УТРО 124

Бусът с Васко пътува към града. Вътре пътува ВИКТОР. ВАСКО сядва далече от него. Поредица от кадри вътре и извън автобуса...

125 ИНТ. - КЛАСНА СТАЯ - ДЕН 125

Класът на ВАСКО има час по геометрия. ВАСКО и МАРИЯ са седнали заедно на последния чин. Учителят МАКЕДОНСКИ довършва начертаването на дъската геометрична фигура и условието на задача...

МАКЕДОНСКИ

Имате 10 минути... почвайте...

Всички ученици започват да пишат в тетрадките. Без ВАСКО. Той е зареял поглед пред себе си, умът му е някъде другаде...

МАКЕДОНСКИ (ПРОДЪЛЖАВА)

Василе, това се отнася и за теб...

ВАСКО се сепва, поглежда към учителя и към задачата на дъската...

ВАСКО

Да, разбира се...

ВАСКО свежда глава към тетрадката, но ръката му не започва да пише...

126 ЕКСТ. - ЧЕШМАТА ПРЕД ДОМА НА МИТЪО - КЪСЕН СРЕДОБЕД 126

Дъждът е спрял. Въпреки лошото време, МИТЪО отново работи по чешмата... Последни облепвания на тялото на чешмата с плоски камъни. Вече е сложена и медна паница за пиене, хваната със синджир за чешмата. ВАСКО идва при него и без приказки, започва да помага на баща си. Подава на баща си малки, камъчета, които баща му зазижда с цимента около чучура. МИТЪО е приятно изненадан.

(СЛЕДВА)

МИТЪО

Благодаря. Искаш ли да пробваш?

ВАСКО

Дай!

ВАСКО взима шпаклата от баща си и сам започва да лепи камъчетата, които баща му подава. Докато работят, разговорът продължава.

ВАСКО (ПРОДЪЛЖАВА)

А с къщата какво става? Ще се оправим ли?

МИТЪО

Ще се оправим...

ВАСКО

Ти затова ли се губиш по нощите?

МИТЪО не отговаря...

ВАСКО (ПРОДЪЛЖАВА)

Кажете де? С Капитана ли?

МИТЪО

С Капитана... Прекарвам емигранти през границата. Нелегални. От Турция. За да изкарам парите. Временно. Обаче си траеш... Става ли?

ВАСКО

Става... Капитана е мръсник...

МИТЪО

Знам...

ВАСКО

Опасно ли е?

МИТЪО

Не...

ВАСКО

Пази се...

ВАСКО продължава да работи...

ВАСКО (ПРОДЪЛЖАВА)

Това за германците... Дето те
питах...

МИТЪО се сепва. Спира да работи. Чакал е този въпрос...

МИТЪО

По мое време, като бях граничар,
вече нямаше такива работи... Беше
една година преди демокрацията...

ВАСКО

Честно?

МИТЪО

Честно.

ВАСКО

Добре. Вярвам ти...

ВАСКО се усмихва... Изправя се.

ВАСКО (ПРОДЪЛЖАВА)

Направил си правописна грешка...

ВАСКО сочи надпис направен с камъчета по горната част на
чешмата „Спри, почини си, животът е кратак“...

ВАСКО (ПРОДЪЛЖАВА)

Не се пише „кратак“ а „кратък“... С
"ъ".

МИТЪО продължава да се усмихва... И той се изправя.

МИТЪО

(престорено строго)

Голяма работа... Ще го оправя.. Много
си отворен! Я в къщи да си учиш
уроците! Келеш!

ВАСКО доволен се обръща и влиза в къщата.

МИТЪО стои край влакова линия, прикрит зад храсти. Задава се влак. Влакът забавя и се движи съвсем бавно. От влака скачат хора, някои от тях първо си хвърлят багажа. Едон от тях пада лошо при скачането. Щом влакът отминава, МИТЪО тръгва покрай линията, за да събере скочилите от влака. Седем от единайсетте скочили тоя път са африканци – две жени и петима мъже. Другите четирима са едно семейство азиатци, облечени удобно, като за туризъм, с малки ранички, шапки и ръкавици. При скока един от африканците си е счупил ключицата. Когато МИТЪО стига до него, АФРИКАНЕЦЪТ със счупената ключица охка, а жена му и брат му се опитват да му обездвижат ръката с праметнат през врата шал.

МИТЪО

София?

БРАТЪТ НА АФРИКАНЕЦА

(на развален английски)

Да! София!

МИТЪО

(на развален английски)

По хиляда на човек!

БРАТЪТ НА АФРИКАНЕЦА

Да, знаем...

БРАТЪТ НА АФРИКАНЕЦА със счупената ключица дава пари – за цялата група от седемте африканци. МИТЪО сочи АФРИКАНЕЦА със счупената ключица.

МИТЪО

(на развален английски)

Този човек – обратно в Турция, в болница! Не в България! Отива в болница!

БРАТЪТ НА АФРИКАНЕЦА

(на развален английски)

Моля ви, господине! Ние ще го носим! Не можем да го изоставим!
Моля ви!

Без да отговори, МИТЪО преброява набързо парите на светлината на фенерчето си.

(СЛЕДВА)

МИТЪО

(на развален английски)

Това са малко пари! Само
половината!

БРАТЪТ НА АФРИКАНЕЦА

(на развален английски)

Половината пари сега! Другата
половина в София!

МИТЪО

(на развален английски -
категорично)

Не, господине! Всички пари сега!
Или се връщате в Турция!

За по-категорично МИТЪО му връща пачката и си тръгва. БРАТЪТ
НА АФРИКАНЕЦА със счупената ключица го настига и му подава
повече пари.

БРАТЪТ НА АФРИКАНЕЦА

(на развален английски -
бързо, умолително)

Моля ви! Ето ви всички пари! Но той
идва, нали? Ако трябва, ще го
носим!

МИТЪО

ОК!

През цялото време отстрани стоят четиримата азиатци и
наблюдават с безизразни лица. Те са двама мъже (45) и (40),
жена (30) и момче (10). Когато МИТЪО се приближава до тях,
АЗИАТЕЦЪТ мълчаливо му подава тесте банкноти.

МИТЪО води групата през гора. Достигат до път, който трябва
да прекосят. Двама от африканците - мъж и жена - са
прихванали под мишниците АФРИКАНЕЦА със счупената ключица,
който върви мъчително. Тримата изостават. МИТЪО преминава с
основната група пътя. Когато 3-мата африканци пресичат пътя
се чува шум от приближаваща кола. Фаровете на джип на
Гранична полиция осветяват изостаналите на пътя африканци.

ПОЛИЦАЙ НИКОЛА
(на български и английски)
Не мърдай! Гранична полиция!

МИТЪО
(шепне към бежанците около
него)
Бързо! Бързо!

Докато полицаите слагат белезници на групата от четирима африканци, МИТЪО и останалите побягват в тъмното.

129 ЕКСТ/ИНТ. - ИЗОСТАВЕН БУНКЕР - НОЩ

129

МИТЪО и бежанците успяват да се скрият в стар бункер от времето на комунизма.

130 ИНТ. - ИЗОСТАВЕН БУНКЕР - НОЩ

130

Те са в бункера.

През амбразурите влиза дневна светлина. Чуват се двигателите на джиповете на Гранична полиция, които търсят наоколо... Постепенно затихват и се заглъхват в далечината.

МИТЪО
Отидоха си...

Африканката плаче.

131 ИНТ. - КОНЦЕРТНА ЗАЛА - ВЕЧЕР

131

ВАСКО и МАРИЯ са на концерт. Изглеждат щастливи. Заедно с групата на сцената, всички пеят в един глас. ВАСКО крещи нещо в ухото на МАРИЯ, тя се смее.

ВСИЧКИ
Цвете от луната,
Ти ако желаеш,
Ще откъсна аз за теб.
В косите без да знаеш
Заклучих огнени лъчи
Като слънце ти да си...

132 ЕКСТ/ИНТ. – ОПЕЛ ТИГРА НА МАРИЯ – РАННА СУТРИН 132

ВАСКО и МАРИЯ пътуват с колата на Мария по пустото шосе. ВАСКО кара. МАРИЯ му се смее как кара колата. Звучи същата песен. Силно. МАРИЯ включва и полицейската сирена.

Колата отминава и се отдалечава.

133 ЕКСТ. ПЪТ РАННА СУТРИН 133

Цистерната е закъсала. Бежанците я бутат, докато запали.

134 ЕКСТ. – ДВОР НА МАНДРАТА – РАННА СУТРИН 134

Цистерната на МИТЪО влиза в мандрата. Там ги чака Капитана. Той се качва до МИТЪО.

КАПИТАНА

(гневно)

Ей този път го прекали! Изпуснахме бусовете!

МИТЪО

Крихме се в бункера! Заловиха трима! Едвам се измъкнахме.

КАПИТАНА

Те платиха ли?

МИТЪО

Да! Ето парите...

КАПИТАНА отброява парите, дава частта на МИТЪО.

МИТЪО (ПРОДЪЛЖАВА)

Какво ще правим сега? Не може ли нещо да се измисли?

КАПИТАНА

Може... Карай...

Цистерната излиза от двора на мандрата...

135 ЕКСТ. – ПЛАНИНСКИ ПЪТ – РАННА УТРИН 135

Цистерната препуска по пуст тесен път. Наоколо са стръмни планински склонове...

136 ЕКСТ. ПУСТ ПЪТ – РАННА УТРИН

136

Камиона спира на пуст път. КАПИТАНА и МИТЪО слизат.

КАПИТАНА

Отвори им люка! Да слизат!

МИТЪО се качва на цистерната и отваря люка. Бежанците започват един по един излизат навън. Застават пред цистерната и гледат очакващо.

КАПИТАНА (ПРОДЪЛЖАВА)

(на български, говори
докато думка по стената
на цистерната и бежанците
излизат)

Я, всички боклуци, внимавай тука!

(минава на развален
английски)

До София – шест часа – нон стоп,
няма тоалетна. Тоалетна сега.

Вървете! Всички! Бързо!

Бежанците се пръскат из гористите склонове от двете страни. КАПИТАНА се качва на шофьорското място.

КАПИТАНА (ПРОДЪЛЖАВА)

(към МИТЪО)

Влизай в кабината! Кво чакаш!

МИТЪО се качва в кабината на камиона. КАПИТАНА бързо подкарва. Измамените имигранти остават наред планината без багажа си.

МИТЪО

Ами хората?

КАПИТАНА

Дреме ми на гъза за хората!

МИТЪО дърпа КАПИТАНА

МИТЪО

Спри! Да им хвърлим поне багажа!

КАПИТАНА

Не!

(СЛЕДВА)

МИТЪО

Защо?

КАПИТАНА

Щото нямаме време. А може и да има
нещо ценно...

МИТЪО

Спри веднага!

МИТЪО се пресяга и се опитва да хване кормилото на Капитана,
за да го принуди да спре. КАПИТАНА го удря силно с лакът през
лицето.

Цистерната е в двора на мандрата.

МИТЪО е отворил задния люк и мята на земята багажа на
бежанците... Не говори. Когато хвърля и последния сак, слиза
долу и се качва в камиона.

МИТЪО

Махам се!

КАПИТАНА

(иронично)

Той се махал!? Аз те махам, ясно ли
е? Некадърен си! Мек си! Не ставаш!
Дъниш се! Ще издъниш и мен.
Заминавай!

МИТЪО

И не намесвай сина ми! За ония
работи! Иначе...

КАПИТАНА

Иначе кво?

МИТЪО

Ще те убия!

МИТЪО потегля.

ГЕОРГИЕВ

Абсолютно вярно са ви казали от банката. Това беше сумата която дължите към тях. Но откакто се задвижи процедурата след като спряхте да плащате, се натрупаха още дългове...

МИТЪО

Колко?

ГЕОРГИЕВ

Лихви, върху дължимите вноски, процент за частния съдия изпълнител, такси за съда - не са много, нещо като 3000 евро...

МИТЪО

Още 3000!

ГЕОРГИЕВ

Разбира се, след като сте събрали основната сума, надявам се, че няма да ви е проблем да набавите и тази добавка. Имате цяла седмица...

МИТЪО излиза навън и запалва цигара. Тръгва по улицата. Върви, пуши.

ВАСКО е на тавана на къщата. По хаоса около него личи, че е ровил навсякъде. Сега е отворил сандък в който има неща на Фанка. ВАСКО изважда ученически бележници, дипломи, стари снимки, писма, дневник и лексикон от ученическите години... Има и евтини бижута, шишенца от парфюми и други предмети-спомени... ВАСКО намира малък пакет, обвит в амбалажна хартия и стегнат с канап. Отваря го... Най-отгоре са писма между Митъо и Фанка от зимата на 1988/89 година. По адреса се вижда, че тогава Митъо е бил месеци наред в психиатрично отделение на Военна болница - Пловдив. Отдолу ВАСКО намира малка торбичка с цип, снабдена с лента за носене на врата. Отваря я. Това, което намира вътре, го ужасява. Източно-германски паспорти на Корина Шмит и Холгер Леман - на 18 години, от Лайпциг.

Има и малки техни фамилни снимки - чернобели. На тях Корина и Холгер са усмихнати и лъчезарни. Последното нещо, които ВАСКО намира е сгъната на четири статия от вестник „Ивайловградска трибуна“ от 1994 година. Над текста има снимки на Корина и Холгер. Заглавието е: „Изчезнали в района млади източно-германци през ноември, 1988?“ ВАСКО прочита статията.

ВАСКО (ЗДК)

„Покрусени родители на изчезнала заедно с своя приятел източно германка, дойдоха в редакцията. И двамата младежи били на 18 години, когато през ноември 1988 изчезнали в района на града. Момичето се казвало Корина, момчето - Холгер. Последната вест от тях била пощенска картичка, която те изпратили от града, точно преди да изчезнат. След това - ни кост, ни вест. Затова родителите на момичето, след като над пет години опитвали по официален път без успех да разберат какво се е случило с децата им, решили да дойдат и да разпитат на място... С надежда да научат истината...”

НАЙ-ОТДОЛУ ИМА СНИМКИ НА ВЪЗРАСТНИТЕ РОДИТЕЛИ, ТЕЛЕФОНИ, ИМЕНА И АДРЕСИ ЗА ВРЪЗКА В ГЕРМАНИЯ.

В очите на ВАСКО има сълзи.

МИТЪО пътува с цистерната към своето село. Джип на Гранична полиция е спрял на кръстовище. Познатия граничен полицай НИКОЛА вдига палката и стопира МИТЪО. Другия граничен полицая стои в колата. НИКОЛА идва при стъклото на МИТЪО.

НИКОЛА

Как е?

МИТЪО

Добър ден... Бива...

ПОЛИЦАЙ НИКОЛА

Значи, ще те питам направо: Митьо,
ти къде ходиш по нощите?

МИТЬО

Никъде... Сутрин рано събирам мляко
по селата...

ПОЛИЦАЙ НИКОЛА

Аз пък чух, че мандрата затворила...

МИТЬО навежда глава.

МИТЬО

А, защо да затваря. Работим ама по
малко, опитва пак да тръгне...

ПОЛИЦАЙ НИКОЛА

МИТЬО, един съвет от мене: стой си
вкъщи, не се занимавай с глупости!
Зарежи тези нощни разходки – не си
слагай таралеж в гащите! Ще стане
беля...

За миг МИТЬО поглежда в очите ПОЛИЦАЙ НИКОЛА. Гледа го
безизразно.

МИТЬО

Млякото е безопасна работа, Никола.
Най-много стоката да се развали!

ПОЛИЦАЙ НИКОЛА

Тръгвай!

МИТЬО дава газ и потегля...

ВАСКО чува звука на пристигащия камион-цистерна. Поглежда
през прозореца и вижда баща си как пристига. ВАСКО сяда на
масата в кухнята. Пред него паспортите на Корина и Холгер,
снимките, статията, грамотата и медалът и преполовена бутилка
ракия. МИТЬО влиза, стъписва се като вижда така ВАСКО. ВАСКО
се надига. Държи паспортите в ръка.

ВАСКО

Ти си го направил!

МИТЪО гледа невярващо. Взима паспортите, после и другите неща от масата...

ВАСКО (ПРОДЪЛЖАВА)

Ти си го направил! Нали?

МИТЪО го поглежда. Погледът му блуждае... Обръща се. ВАСКО го хваща и иска да го върне обратно.

ВАСКО (ПРОДЪЛЖАВА)

Толкова ли не ти стиска - да или не?

МИТЪО иска да се освободи от него. Блъска сина си.

МИТЪО

Къде ги намери?

ВАСКО отново се втурва към него. Взима паспортите на двамата източно-германци. Държи ги пред лицето на баща си.

ВАСКО

Да или не?

МИТЪО го удря повторно. Вече не е на себе си. Крещи.

МИТЪО

Аз го направих. Аз ги убих. Сега доволен ли си? Убиец съм, да... Баща ти е убиец. Това ли искаше да чуеш... Убих ги! Ти ли ще ме съдиш! Застрелях ги ... Това е!

ВАСКО слуша ужасен... Силите на МИТЪО сякаш изведнъж секват. Той се срина на стола. Крие очите си... Изглежда жалък и слаб. Васко го гледа мълчаливо.

ВАСКО

Браво, гордея се с теб, тате... Щастлив съм, че имам баща като теб...

ВАСКО потупва баща си по бузата. МИТЪО се свива от болка от думите на сина си...

(СЛЕДВА)

145 ПРОДЪЛЖАВА: (2)

145

МИТЪО

Съжалявам...

МИТЪО го поглежда с поглед пълен с мъка. Опитва се да посегне да прегърне ВАСКО. Той се дръпва.

МИТЪО го поглежда в очите. Неговите са черни бездни. ВАСКО излиза от къщата и хлопва вратата... МИТЪО остава сам...

МИТЪО (ПРОДЪЛЖАВА)

Васко...

146 ЕКСТ. - ПРЕД ДОМА НА МИТЪО - НОЩ

146

Късно е, в селото вече е тъмно... През прозореца на къщата на МИТЪО се вижда как той седи неподвижно на масата. Пред него са паспортите и снимките на убитите източногерманци. МИТЪО бавно се надига. Облича се. Излиза от къщата, отива при недостроената чешма. Пие жадно вода, дълго плиска лицето си. Сяда на бордюра на чешмата, пали цигара... След няколко дръпвания става и тръгва нанякъде...

147 ИНТ. - КЪЩАТА НА КАПИТАНА - НОЩ

147

МИТЪО намира КАПИТАНА в къщата му.

МИТЪО

Сега ти ще ме слушаш!

КАПИТАНА

Аз с теб приключих.

МИТЪО

Още едно прехвърляне!

КАПИТАНА

Моля...

МИТЪО

Още един път.

КАПИТАНА

Изчезвай от тук!

(СЛЕДВА)

МИТЪО

Още едно прехвърляне. После забравям за теб... Иначе...

КАПИТАНА

Иначе какво?

МИТЪО

Ще те съсия. Знам всичко.

КАПИТАНА

Я виж ти... Нали и ти си вътре, бе глупак!

МИТЪО

Не ми пука. Важното е да те видя в затвора. За мръсник като теб и това е малко...

КАПИТАНА се стъписва. Погледите на двамата се срещат. В очите на КАПИТАНА се вижда уплах.

КАПИТАНА

Чакай сега! Дай да помислим...

МИТЪО хваща КАПИТАНА за реверите. Повдига го нагоре. Доближава лицето му и го гледа в очите.

МИТЪО

Да или не?

КАПИТАНА

Нямам скоро възможност...

МИТЪО

Ще те смачкам! Да или не?

КАПИТАНА

Добре де, ще измислим нещо... Нали сме приятели...

МИТЪО

Не сме приятели. Да или не?

КАПИТАНА

Да! Добре... Последно. Само заради теб...

147 ПРОДЪЛЖАВА: (2)

147

МИТЪО

Кога?

КАПИТАНА

Утре...

МИТЪО го пуска обратно на земята. Тръгва си.

148 ЕКСТ. - КЪЩАТА НА МИТЪО - КУХНЯ - ДЕН

148

МИТЪО се приготвя за нова мисия. Дъждът плющи по прозорците на къщата. МИТЪО облича дебели дрехи, подготвя си термус с чай, бинокъл, уред за нощно виждане, нож... Напълва манерката. Облича дъждобрана. Включеният телевизор представя метеорологичната прогноза.

МЕТЕОРОЛОГ

Над страната нахлува студен фронт. Ще вали обилно на територията на цялата страна. Температурите ще паднат, на места до минус 15 - 20 градуса. Постепенно дъждовете ще преминават в снеговалежи включително и в южната част от страната... Студеното време ще се задържи поне още 3-4 дни...

149 ЕКСТ. - ПРЕД КЪЩАТА - ДЕН

149

МИТЪО е на прага на къщата. Навън е сумрачно, дъждът плющи навсякъде. МИТЪО поглежда нагоре. Вдига яката, слага качулката. Тръгва в дъжда. Отива до съседната къща (на Кера). През прозореца се вижда кухничката в която КЕРА приготвя самотната си вечеря. Реже хляб, обелва варено яйце, нарязва сирене... МИТЪО я гледа с топлота. Вдига ръка да почука на прозореца. Отказва се. МИТЪО се обръща и тръгва към гората.

150 ЕКСТ. СКАЛАТА СЪДИЩЕТО. ГРАНИЧНА ЗОНА - ПРИВЕЧЕР

150

Високи скали обвити в мъгли. Под тях - огромна пропаст. Точно по ръба на скалата вървят граничните пирамиди, разделящи България от Гърция. Това е скалата „Съдилището“. Дъждът продължава да вали силно. Облачета мъгла се носят в тишината. Наоколо до хоризонта се простират нагънатите заснежени вериги на Източните Родопи.

МИТЪО се катери по пътека на ръба на пропастта. Долу в далечината се виждат къщи.

(СЛЕДВА)

150 ПРОДЪЛЖАВА:

150

Толкова е високо, че сякаш се вижда от самолет. Лицето на МИТЪО е изопнато от напрежение и усилие...

МИТЪО е стигнал до най-високото място. Спира, оглежда се. За момент се олюлява, но успява да се овладее. Околните върхове се виждат обвити в "шапки" от облаци. Гледката е зашеметяваща. Святкат гръмотевици.

151 ЕКСТ. - СКАЛНА НИША - НОЩ

151

Вали проливен дъжд. МИТЪО тича към близкото дере. Краката му потъват до глезените във вода и кал. Небето присветва. МИТЪО спира и се оглежда. След това продължава. в скалната ниша го очаква ЮСЕИН. Той му дава сигнал да се приближи. МИТЪО се приближава. ЮСЕИН пуши цигара. Ръката му трепери от студ.

МИТЪО

Мерхаба, комшу!

ЮСЕИН

Страшно време ни се падна, а?

МИТЪО поглежда зад него. Вижда в скалната ниша група емигранти. Те са скупчени като стадо. Мокри са. Някои треперят от студ.

МИТЪО

ЮСЕИН, трябва да ги върнем. Реката приижда...

ЮСЕИН

Къде ще ги връщаме, бе човек?
Връщай си ги ти! Аз съм до тук.

ЮСЕИН вади найлонов плик от вътрешен джоб. Подава го на МИТЪО.

ЮСЕИН (ПРОДЪЛЖАВА)

Ето парите. Днес са осем души.

(сочи към емигрантите)

Ако искаш - зарязвай ги. Хайде,
късмет!

МИТЪО е разколебан. Поглежда групата. ЮСЕИН обръща гръб и потъва в здрача. Емигрантите се взират в него със страх и надежда. МИТЪО поглежда към небето. Небето е черно. МИТЪО чува детски глас. Поглежда отново групата.

(СЛЕДВА)

Сред тях са симпатична АФГАНИСТАНКА (35) и нейната дъщеря (10). Жената е приклепнала и е прегърнала момиченцето. МИТЪО се доближава до тях. АФГАНИСТАНКА го поглежда уплашено. Детето е свито в майка си, но също гледа МИТЪО. То е уморено и с плувнали очи. МИТЪО се приближава и пипа челото на момичето.

МИТЪО

Това дете няма да издържи пътя!

АФГАНИСТАНКАТА го поглежда неразбиращо, но в очите ѝ се чете ужас. МИТЪО се опитва да ѝ обясни с жестове.

МИТЪО (ПРОДЪЛЖАВА)

Няма да издържи. Ти! Обратно! Дете болно.

АФГАНИСТАНКАТА хваща ръката на МИТЪО. Опитва да говори на много лош английски език. Изважда още пари.

АФГАНИСТАНКА

(развален английски)

Не, не обратно! Аз трябва да продължа. Моля ви... Ето още пари!

Двама от емигрантите ИРАКЧАНИН 4 и ИРАКЧАНИН 5 слушат внимателно и после се спогледат. ИРАКЧАНИН 4 се доближава до МИТЪО.

ИРАКЧАНИН 4

(на развален английски)

Жената ще ни бави. Ще ни хванат. Тя остава тук.

(поглежда към нея))

Тук! Ние продължаваме...

МИТЪО поглежда мъжете. Клати глава с възмущение. Без да казва дума взема момичето и тръгва. АФГАНИСТАНКАТА хуква подир него, а секунда по-късно и цялата група.

Високопроходим автомобил спира по средата на черен път. Гумите му са потънали в кал. Небето присветква. На вратата на автомобила пише на български и английски език "ГРАНИЧНА ПОЛИЦИЯ".

153 ИНТ. - КАБИНА НА ПОЛИЦЕЙСКИЯ АВТОМОБИЛ - ВЕЧЕР

153

В кабината са двама - полицаи НИКОЛА, шеф на патрула и МЛАДИЯ ПОЛИЦАЙ. МЛАДИЯ ПОЛИЦАЙ включва термовизъора. Нищо не се вижда.

МЛАДИЯ ПОЛИЦАЙ

Виж какво е времето! Трябва да са
луди да тръгнат.

ПОЛИЦАЙ НИКОЛА

За трафика няма лошо време.
Информацията е от Турция... Давай
нататък! Няма къде да избягат.

154 ЕКСТ. - РЕКА МАРИЦА - ВЕЧЕР

154

МИТЪО прахвърля през реката емигрантите на две групи. Първата минава реката. Дъждът е спрял. Духа вятър, а реката е доста луда. МИТЪО се връща за втората група и опира лодката в брега. ИРАКЧАНИН 4 и ИРАКЧАНИН 5 и жената с детето се качват.

Лодката поема по водата. Иракчаните стоят с изопнати лица. Африканецът се е свил от страх. АФГАНИСТАНКАТА е гушнала момиченцето. МИТЪО здраво върти греблата.

МИТЪО

(към всички на английски)

Водата е много бурна. Дръжте се
здро.

Опитва се с тях да направлява лодката в бурните води. Лодката е в бързеите. Във водата се нося клони, боклуци. Внезапно лодката се удря в нещо и се пука. Чува се как започва да издиша въздуха. МИТЪО се опитва бързо да стигне до отсрещния бряг. Лодката обаче бързо спада. Небето проблясва и МИТЪО вижда остров близо до себе си. Насочва лодката натам. Лодката обаче много бързо губи скорост. Става неуправляема и МИТЪО скача за да я бутне към острова. ВОДАТА е дълбока и МИТЪО с много усилия я тика към земята. Тъкмо достига до метър, когато АФГАНИСТАКА изпищява. МИТЪО се обръща назад и залита. Последното, което вижда е дърво, което го удря право в лицето. МИТЪО губи съзнание. Пред очите му става много светло.

(СЛЕДВА)

154 ПРОДЪЛЖАВА: 154

ФЛАШБЕК

155 ЕКСТ. - СКАЛА СЪДИЛИЩЕТО - НОЩ 155

От светлото изплува лице на младо момиче. Устните ѝ са напукани. Щепне нещо. Една ръка поднася манерка с вода към устните ѝ, но изведнъж лицето потъва в някаква бездна. Пред очите на МИТЪО потъва тялото на момиче. Пропада, пропада.

156 ЕКСТ. - РЕКА МАРИЦА - ВЕЧЕР 156

МИТЪО се стряска. Намира се на острова на МАРИЦА. Оглежда се и вижда АФГАНИСКАНКТА, която попива кръвта от челото му. Оглежда се. До него са АФГАНИСТАНКАТА, дъщеря ѝ. Изправя се. Осъзнава, че е губил съзнание. В миг разбира какво се е случило. Иракчаните ги няма.

АФГАНИСТАНКА

Другите изчезнаха във водата! Само
ние сме. Какво ще правим?

157 ЕКСТ. - ОСТРОВ - НОЩ 157

МИТЪО и останалите успяват да се съберат под единственото дърво на островчето.. МИТЪО изважда мобилния си телефон. Звъни на КАПИТАНА, но телефонът му е „изключен или извън обхват“. Звъни на РАМАДАН.

МИТЪО

Рамадане, закъсах братче.

РАМАДАН

МИТЪО, ти ли си?

МИТЪО

На Марица съм. Много е придошла реката, спухах лодката и с трима сме блокирани на островчето...

РАМАДАН

Митьо, не ме търси повече. Звънни на Капитана, той ще ти прати някой... Аз съм вече вън от това...

МИТЪО

На Капитана, телефона му е
изключен... Моля те, Рамадане,
помогни, трябва ми лодка...

РАМАДАН

МИТЪО, не мога, ще прощаваш, ама са
ме взели под око, викаха ме в
Гранична да ме разпитват, имам една
присъда от преди години... Разбери
ме... Страх ме е, семейство имам...
Звънни на Капитана!

РАМАДАН прекъсва разговора. МИТЪО невярващо поглежда телефона си. Опитва пак на Рамадан. Чува съобщение: „телефонът е изключен или извън обхват"... Опитва отново на КАПИТАНА – същото. Бежанците наблюдават с недоверие опитите му да намери помощ. АФГАНИСТАНКАТА и гушнала детето си, което е и премръзнало и мокро.

АФГАНИСТАНКА

(английски)

Може ли да запалим огън?

МИТЪО

(развален английски)

Огън – не! Ще ни хванат. Не – огън!

МИТЪО набира нов телефон. На сина си.

ВАСКО и МАРИЯ се в просторна мансарда, която момичето си е оборудвало за живеене. Има матрак, сложен на земята, отворен лаптоп, от който звучи музика, и книги. Двамата играят тенис на маса. Телефонът на Васко звъни. ВАСКО успява да го намери и да отговори.

ВАСКО

Да!

МИТЪО

Васко, закъсах, моля те помогни ми...

ВАСКО

(след пауза)

Какво има?

МАРИЯ гледа към ВАСКО.

МИТЪО

Прехвърлях хора. На Марица, точно при 224 пирамида, дето се събират трите граници. Стана беля и лодката се спуска. Блокирани сме на един остров, ни напред, ни назад. Моля те намери Капитана, телефонът му е изключен. Да прати някой с нова лодка тук и да ни измъкне.

ВАСКО

(след мълчание)

Къде да го търся Капитана?

МИТЪО

Трябва да си е в къщи. Пробвай и ти да му звъниш.. Ще ти пратя телефона му... Може да вземе нашата, старата лодка, от бараката. Тя става...

ВАСКО

Добре, тръгвам...

МИТЪО

Благодаря ти... Сине...

ВАСКО почва да се приготвя...

МАРИЯ

Къде хукна?

ВАСКО

Трябва да свърша нещо.

МАРИЯ

Чакай, идвам с теб!

ВАСКО я поглежда въпросително.

МАРИЯ (ПРОДЪЛЖАВА)

Къде си тръгнал без кола?

159 ЕКСТ. - ОСТРОВ НА МАРИЦА - НОЩ 159

МИТЪО приключва разговора със сина си... Обръща се към АФГАНИСТАНКАТА, прави ѝ знак, че нещата са ОК...

160 ИНТ. - БАРАКА В ДВОРА НА МИТЪО - НОЩ 160

ВАСКО е в бараката в техния двор. Мести натрупани кашони, нещата от боледуването на Фанка, градински инструменти, стъваеми столове... Намира голям пакет, обвит в гумиран калъф, затворен с цип. До него има и две спортни гребла. ВАСКО взима всичко и тръгва. Товари багажа в колата на МАРИЯ. Двамата сядат на седалките и МАРИЯ запалва двигателя. Поглежда ВАСКО.

МАРИЯ

Няма ли някъв друг начин?

ВАСКО

Няма. Това е баща ми.

Потеглят.

161 ЕКСТ./ИНТ. - КОЛА НА МАРИЯ - НОЩ 161

Колата пътува по нощния път. МАРИЯ се справя с управлението въпреки хлъзгавия път. Двамата с ВАСКО не говорят.

162 ЕКСТ. - РЕКА МАРИЦА - НОЩ 162

ВАСКО и МАРИЯ са на брега. ВАСКО е извадил от калъфа стара надуваема лодка. С малка помпа довършва надуването. Като свършва, прибира всичко в раницата. Прегръща момичето.

МАРИЯ

Пази се!

ВАСКО

Не се притеснявай.

МАРИЯ

Пази се, моля те! Чакай малко!

МАРИЯ целува ВАСКО.

ВАСКО се качва в лодката и използвайки едното гребло се отдалечава в тъмното.

(СЛЕДВА)

162 ПРОДЪЛЖАВА:

162

Лодката се носи по течението, на моменти където има стеснения водата се носи бързо и управлението е трудно. От двата бряга почти нищо не се вижда.

163 ЕКСТ. - ОСТРОВ НА МАРИЦА - НОЩ

163

АФГАНИСТАНКАТА, детето и МИТЪО са полузамръзнали и стгушени един в друг. Опитват се да дремят...

АФГАНИСТАНКА

Някой идва...

МИТЪО скача веднага. В мрака се очертава силует на човек в лодка, който с гребло в ръце се бори с водата. МИТЪО започва да вика, изважда и джобен фенер с който започва да присветка към идващия...

МИТЪО

Тук сме! Насам!

Човекът с лодката вижда сигналите и се насочва към тях. Когато лодката спира в брега на острова, МИТЪО не вярва на очите си.

МИТЪО (ПРОДЪЛЖАВА)

Васко! Защо ти?

МИТЪО отива и прегръща и целува сина си.

МИТЪО (ПРОДЪЛЖАВА)

Защо ти, моето момче?

ВАСКО

Нямаше кой друг...

164 ЕКСТ. - БРЕГА НА МАРИЦА - ДЕН

164

Лодката която ВАСКО донесе достига брега на реката. От нея изскачат МИТЪО, ВАСКО и АФГАНИСТАНКАТА с детето. МИТЪО намира бежанците от първата прехвърлена група свити под едно дърво, притиснати един в други. МИТЪО И ВАСКО скриват лодката. След което повеждат хората.

165 ЕКСТ. - МЕСТНОСТ ПО ГРЪЦКО-БЪЛГАРСКАТА ГРАНИЦА - НОЩ

165

Групата върви водена от МИТЪО и ВАСКО. Вали дъжд. Някои от бежанците залитат и падат, изтощени са.

(СЛЕДВА)

ДЪЩЕРЯТА НА АФГАНИСТАНКАТА не може повече да ходи, Афганистанката я взима на ръце, но тя самата не смогва да я носи по силно пресечения терен. ДЪЩЕРЯТА НА АФГАНИСТАНКАТА клюма, полу-дреме, полу-губи съзнание. Ръцете ѝ изпускат куклата, МИТЪО я вдига я подава на майката.

МИТЪО

(към Афганистанката - на
развален английски)

Дай ми детето!

Не без колебание АФГАНИСТАНКАТА му подава детето. МИТЪО го взима и тръгват малко по бързо.

ВАСКО

(към АФГАНИСТАНКА на
английски)

Добре ли сте?

АФГАНИСТАНКА

(на английски)

Вече да...

ВАСКО

Откъде си? Имаш ли семейство?

АФГАНИСТАНКА

Има ли значение? От никъде съм...

Групата стига до заставата. Хората се скриват вътре.

Влизат вътре. По коридора МИТЪО осветява пътя с фенерче. Влизат в спалното помещение.

МИТЪО

(на развален английски)

Почивка!

МИТЪО вижда, че ДЪЩЕРЯТА НА АФГАНИСТАНКАТА трепери от студ. Изважда малко плоско шише с ракия от раницата си. След това събува краката на детето. Сипва малко алкохол на дланите си и започва грубо и енергично да разтрива замръзналото дете.

Детето спира да трепери. АФГАНИСТАНКАТА го облича, а МИТЪО изважда термуса си и сипва чай в метални канчета на АФГАНИСТАНКАТА и на момичето. Сипва и на ВАСКО и на себе си.

АФГАНИСТАНКА

(на английски)

Благодаря!

В отсрещния ъгъл на бившето спално помещение се вдига шум, чуват се крясъци. МИТЪО веднага отива да види какво става. Един АФГАНИСТАНЕЦ и един АФРИКАНЕЦ са се сбили.

МИТЪО

(на развален английски)

Спрете! Спрете! Спрете веднага!

(Към Васко)

Дръж фенера.

Двамата бежанци продължават с боя... МИТЪО докопва една тояга и започва да налага наред и двамата. Силно, до кръв.

МИТЪО (ПРОДЪЛЖАВА)

(вика, на български)

Спрете! Ще ви убия, бе! Спрете веднага!

МИТЪО удря все по-силно и силно. Екват писъци. Внезапно Мигъо спира, той самият е шокиран от себе си. Бежанците също с ужас го гледат.

МИТЪО (ПРОДЪЛЖАВА)

(тихо, на себе си)

Ще ви убия!

ВАСКО гледа потресен и отвратен. МИТЪО излиза навън.

МИТЪО стои сам отвън. Опитва се да се овладее. След малко влиза вътре.

МИТЪО се връща при ВАСКО и сядва при него...

МИТЪО

Като бях граничар, правилата бяха:
ако хванеш жив нарушител – награда
5 дена домашен отпуск... Ако го убиеш
– 15 дена... По-сигурно беше да ги
гръмнеш... Това ни набиваха в
главите...

В очите на МИТЪО блясват сълзи... ВАСКО слуша внимателно...

МИТЪО (ПРОДЪЛЖАВА)

Оная нощ, когато стана това с
германците... Вдигнаха ни преди
разсъмване. Имаше „обстановка“.
Паднах се с Капитана. Той беше
куче: гони до последно. Фанатик!
Доста хора сам е избил, идваше му
отвътре... Мрак, тичаме, кучето
лае, той креши „Бягай! Бързо, ще ги
изпуснем..." В един момент се видяха
два силуэта отсреща, на Съдилището.
Капитана извади пистолета, стреля,
стреля, но нищо. Онези бяха далече...
„Стреляй!“, нарежда ми, „ПЕТРОВ, че
пистолетът ми много къс"... Направих
се че не съм чул, тичам... Той зареди
пистолета си, „ПЕТРОВ, не се прави
на тапа! Стреляй, иначе аз ще те
гръмна! Това е заповед!“ Свалих
автомата, пуснах един ред! Той –
„Още!“... изпразних пълнителя – онези
не мърдаха... Като отидохме, бяха на
решето... Момче и момиче... гаджета... Тя
беше още жива...

МИТЪО (18), КАПИТАНА (39) и КУЧКАРЯ (19) с граничното куче –
порода "немска овчарка", тичат. Кучето тича най-отпред,
опънало каишката и огласящо планината с лая си. Виждат
ХОЛГЕР(18) и КОРИНА (18) на ръба на "Съдилището". КАПИТАНА
стреля с пистолета, но без ефект – източногерманците са
далече...

КАПИТАНА

(крещи)

Стреляй ПЕТРОВ, огън! Стреляй, че
пистолетът ми много къс...

МИТЪО се прави, че не чува... КАПИТАНА насочва пистолета към
МИТЪО.

КАПИТАНА (ПРОДЪЛЖАВА)

ПЕТРОВ, не се прави на тапа!
Стреляй, Да не те гръмна аз! Това е
заповед!

МИТЪО стреля над германците.

КАПИТАНА (ПРОДЪЛЖАВА)

(изкрещява)

ПЕТРОВ! Огън! ОЩЕ!

МИТЪО натиска спусъка. Два дълги реда куршуми покосяват
двамата млади бежанци от ГДР. Чуват се писъци.

МИТЪО, КАПИТАНА и КУЧКАРЯ достигат до Корина и Холгер.
Фенерите им осветяват страшна гледка. Телата на двамата млади
германци са направени на решето. Кучето лае свирепо. МИТЪО е
ужасен от това, което е сторил. Обръща се и повръща зад
първото дърво.

КАПИТАНА

Ама че гадост!

КАПИТАНА вади от планшета си телефонна слушалка и я пъхва в
таен контакт на близкото дърво. Докладва нещо, отговарят му.
Прибира слушалката и кимва на МИТЪО към пропастта
"Съдилището".

КАПИТАНА (ПРОДЪЛЖАВА)

Ще си спестим погребението...
Подхлъзнали са се... Нещастен случай...

Вече се разсъмва. КАПИТАНА претърсва двамата простреляни.
Взима чантичката с ципа от врата на Холгер. Преравя набързо и
прибира пачка долари. Захвърля настрани чантичката. Рови в
раниците. Граничарското куче свирепо лае и се опитва да се
нахвърли върху простреляните германци.

КУЧКАРЯ издърпва кучето на разстояние... Неочаквано момичето Корина отваря очи. Още е жива. Мърда устни.

КОРИНА

(на немски)

Вода, моля...

Холгер е паднал почти на ръба на пропастта Съдилището. КАПИТАНА небрежно бутва с крак Холгер в пропастта. Тялото на Холгер полита надолу, пада стотици метри. МИТЪО поглежда КАПИТАНА с ужас. КАПИТАНА забелязва погледа на МИТЪО.

КАПИТАНА

(подвиква на МИТЪО)

Хайде бе! Хвърли я на гърците, те ще я погребат!

МИТЪО

(дръпвайки се назад)

Момичето е живо!

КАПИТАНА

Кво ти пука... баба такава...

КАПИТАНА бута и тялото на Корина в пропастта... В мига, преди да полети надолу, Корина поглежда МИТЪО в очите...

МИТЪО (43) е насълзен... ВАСКО (18) прегръща баща си...

МИТЪО

На сутринта като разчиствахме, намерих чантичката с паспортите. Не знам защо я взех. Мислех си да пиша на близките... Да им кажа... Да искам прошка... Но се разболях... Бях зле... психиатрии... Майка ти ме спаси. Пишеше ми, идваше на свиждане. Не ме остави. Върна ме към живота. Тя скри нещата, повече не ги видях, докато ти не ги намери...

Сълзи се стичат по лицето на МИТЪО. Бежанците гледат в недоумение, това което се случва...

МИТЪО (ПРОДЪЛЖАВА)

Тя беше много добра... И много ме боли за нея...

ВАСКО

И мен, тате...

МИТЪО

Направих всичко. Всичко, за да я спася. Но не можах... Прав си за едно... Искях тя да умре... Накрая... Защото много страдаше... Защото я болеше... Беше толкова слаба... Искях да си отиде, защото много я обичах...

МИТЪО преглъща тежко, едва се сдържа, но сълзите преливат от очите му. ВАСКО, също просълзен, прегръща баща си.

ВАСКО

Извинявай...

Двамата остават прегърнати.
ПО-КЪСНО

Отвън се чуват стъпки. МИТЪО и ВАСКО се сепват. Вратата се отваря с шут. Влиза КАПИТАНА. Той е облечен в ловджийски дрехи. Оглежда обстановката, насочва се към МИТЪО.

КАПИТАНА

Защо сте тук, бе мама му стара?
Аз се дигам от майната си, те пият чай! Къде са другите?

МИТЪО

Лодката се спуска... Останахме на острова, Звънях ти, да помогнеш ама телефонът ти... Васко донесе нова лодка... Двама загубих...

КАПИТАНА

Ей, взех си белята с теб! Само проблеми! Сега и сина си набърка...

МИТЪО

Васко е стабилен...

172 ПРОДЪЛЖАВА: (2)

172

КАПИТАНА

Тръгваме веднага. Закъсняхте 6
 часа... Пада мъгла, извеждай
 стадото.

173 ЕКСТ. КЛЪОН - СУТРИН

173

Групата минава през клъона.

174 ЕКСТ. - ПОДСТЪП КЪМ СЪДИЛИЩЕТО - СУТРИН

174

Съмнало е. Мъглата, която се стеле, дава допълнително
 призрачно излъчване на пейзажа. Вървят бавно при желязото
 преди Съдилището. Дъщерята на Афганистанката е зле, унася се
 в полудрямка, на моменти почти губи съзнание. Понеже майката
 няма сили да носи дъщеря си през планината, МИТЪО отново
 взима момичето на ръце.

КАПИТАНА

А бе кво си го гушнал това цигане?
 Зарежи го, само време губим!

МИТЪО не отговаря и с усилие се катери по наклона.

175 ЕКСТ. СЪДИЛИЩЕТО - СУТРИН

175

В мъглата групата, водена от ВАСКО, излиза на Съдилището.
 След него вървят бежанците, а на опашката - КАПИТАНА, МИТЪО,
 който носи на ръце ДЪЩЕРЯТА НА АФГАНИСТАНКАТА и самата
 АФГАНИСТАНКА. Мъглата неочаквано се вдига.

КАПИТАНА

Ей сега ни пипнаха... И то баш на
 "Съдилището"...

176 ЕКСТ. / ИНТ. ДЖИП НА ГРАНИЧНА ПОЛИЦИЯ - СУТРИН

176

На термовизионните камери в джипа се вижда ясно колонка от
 червени петънца, които се движат по електронната карта.

МЛАДИЯТ ПОЛИЦАЙ

Ела да видиш! Красота!

ПОЛИЦАЙ НИКОЛА

(Идва и поглежда)

Това е съвсем близо - на
 Съдилището!

(СЛЕДВА)

176 ПРОДЪЛЖАВА:

176

Колонка от червени петна се движи по виртуалната карта.

177 ЕКСТ. - СЪДИЛИЩЕТО - СУТРИН

177

КАПИТАНА вижда през мощния си бинокъл джиповете на граничните полицаи, които идват, но напредват бавно по виещите се коларски пътища през планината...

КАПИТАНА

(към МИТЪО)

Граничните идват! До половин час са тук! Давай бързо към гората! Заряже ги тия!

МИТЪО, плувнал в пот, с детето на ръце, се опитва да ускори ход. ВАСКО се е върнал да помага, за рамото му се е вкопчила АФГАНИСТАНКАТА, за да не падне.

КАПИТАНА (ПРОДЪЛЖАВА)

Митьо! Казах! Зарежи мангалчето! Ще ни изловят!

МИТЪО

Детето е болно! Жената едвам върви. Ако ги оставя тук, ще загинат!

КАПИТАНА

Какво ти пука? Баба такава!

МИТЪО не отговаря, но продължава да носи детето. КАПИТАНА изважда пистолет. Насочва го в МИТЪО и детето.

КАПИТАНА (ПРОДЪЛЖАВА)

Остави детето!

МИТЪО не реагира. Стои срещу КАПИТАНА с момиченцето в ръце.

КАПИТАНА (ПРОДЪЛЖАВА)

Веднага! Иначе...

КАПИТАНА насочва пистолета към ВАСКО.

МИТЪО

Махни пистолета! Ето...

(СЛЕДВА)

МИТЪО подава детето на Афганистанката и се дръпва назад.
КАПИТАНА насочва към него пистолета.

КАПИТАНА

(към МИТЪО)

Така. Тези

(сочи към Афганистанката и
детето)

остават тук... Ние се махаме.

ВАСКО гледа уплашено как пистолета на КАПИТАНА е насочен към
баща му...

КАПИТАН

(към МИТЪО и ВАСКО)

Тръгвайте!

МИТЪО

Свали пистолета!

ВАСКО

Не!

ВАСКО прави няколко крачки и протяга ръце към пистолета на
КАПИТАНА. Той от своя страна пак го насочва към него. МИТЪО
вижда това и се хвърля върху КАПИТАНА. Хваща пистолета и го
извива настрани. КАПИТАНЪТ се съпротивлява. Двамата падат на
земята вкопчени един в друг. КАПИТАНЪТ се опитва да насочи
пистолета към МИТЪО. Бута го към ръба на пропастта... Главата
на МИТЪО увисва на ръба на скалата... В последния момент преди
да падне, МИТЪО успява да се извърти и сега КАПИТАНА е на
ръба. В този миг пистолетът гръмва... МИТЪО избутва КАПИТАНА
в пропастта. Тялото му пада удряйки се в скалите стотици
метри надолу. МИТЪО остава на ръба. ВАСКО хваща баща си и го
поставя да легне на снега. На гърдите на МИТЪО има малка
пушеща дупчица. Тя бързо почервява...

ВАСКО пъха кърпа на мястото, откъдето тече кръвта.
АФГАНИСТАНКАТА плаче, детето ѝ е все така унесено.

МИТЪО

Тук убих германчетата... На това
място...

ВАСКО

Тате... как си?

(СЛЕДВА)

МИТЪО

Добре съм... Дреболия. Ти, бягай!
Изчезвай с хората. Полицайте идват...
Не трябва да те намират тук!

ВАСКО

Няма да те оставя!

МИТЪО дава на сина си пачката пари от последното прехвърляне.

МИТЪО

Ето парите за кредита. Другите са
най-отдолу в скрина. Достатъчно са,
ще ти останат... Дай ги на Доктора.
Той знае... Сега бягай... Цистерната е
в ГОРНО ЛУКОВО.

ВАСКО

Тате...

МИТЪО

Добре съм... Нищо ми няма. Полицайте
ще ме приберат! Ще ме закарат в
болница. И да ме осъдят, няма да е
за много... Теб не трябва да те
хващат... Дай ми само да пийна малко
вода...

ВАСКО отваря манерката и сипва вода в устата на баща си.
МИТЪО пие жадно...

ВАСКО

Не мога да те оставя...

МИТЪО

Добре съм! Не ме мисли! Няма време,
взимай хората и бягайте!

ВАСКО

Сигурен ли си?

МИТЪО

Сигурен съм. Тръгвайте!

ВАСКО

(нерешително)

Добре, ще те чакам...

МИТЪО

Всичко ще е наред! Ще идем на
риба... с новата въдица...

ВАСКО

(усмихва се)

Добре... Дръж се!

МИТЪО

Пази се...

ВАСКО

До скоро!

МИТЪО

Успех... Васко.

ВАСКО загръща якето на баща си, повдига главата му. Целува го по бузата и се надига. Взима в ръцете си ДЪЩЕРЯТА НА АФГАНИСТАНКАТА и повежда групата. МИТЪО остава сам върху снега на Съдилището. Снежинките падат върху лицето му. Топят се върху устните му. Той жадно отваря уста, пие топящите се капки. Очите му са вперени в небето. Снежинките продължават да падат... Устните на МИТЪО се раздвижват, произнасяйки една дума...

МИТЪО (ПРОДЪЛЖАВА)

Прошка...

Сякаш получил озарение, МИТЪО се усмихва... Миг по-късно усмивката му застива... Снегът продължава да вали, покривайки всичко с чиста белота. Снегът започва да се трупа върху него. КМР се вдига нагоре - снимаме два варианта - чист и такъв в който накрая на кадъра се виждат идващите към МИТЪО гранични полицаи.

ГЛАС НА СВЕЩЕНИК (ЗДК)

Боже на духовете и на всяка плът,
който стъпка смъртта, съсипа дявола
и подари живот на Твоя свят.

Гласът продължава да се чува пред чешмата на пътя пред къщата на МИТЪО. Минала е половин година. Лято е. Чешмата на МИТЪО е готова и изглежда хубава и внушителна. Водата блика силно от четирите чучура.

(СЛЕДВА)

Освен снимката и името на Фанка, на чешмата са сложени още три снимки и имена: на Митьо, на Корина и на Холгер. Така над всеки чучур има по една снимка. Събрали са се близки и приятели на МИТЪО за осветяване на чешмата. Тук са ВАСКО, МАРИЯ, ЖОРО, КЕРА, ДОКТОРА и жена му, РАМАДАН и жена му ХАВА, съседни... СВЕЩЕНИК отслужва литургия...

СВЕЩЕНИК

Сам Ти, Господи, упокой душите на починалия твои раби Митьо, Фанка, Корина и Холгер в място светло, в място злачно, в място прохладно където няма никаква болка, скръб и въздишка. Освещава се тази чешма в тяхна памет. Всяко съгрешение, което са сторили с думи, или дело, или мисъл, ПРОСТИ като благ и човеколюбив Бог. Тъй като няма човек, който да живее еи да не съгреша сега и всякога и във вечни векове. Амин!
Бог да ги прости!

ВАСКО хваща МАРИЯ за ръката.

Бюрото в стаята на ВАСКО. Детайли на ръце, които отварят нов файл на екрана на компютъра. Ръка започва да пише на клавиатурата. На английски:

„ЗДРАВЕЙТЕ,АЗ СЪМ СИНЪТ НА ЧОВЕКА, КОЙТО УБИ ВАШЕТО ДЕТЕ ПРЕЗ МАЙ 1988 ГОДИНА..."

ЗАТЪМНЕНИЕ

КРАЙ